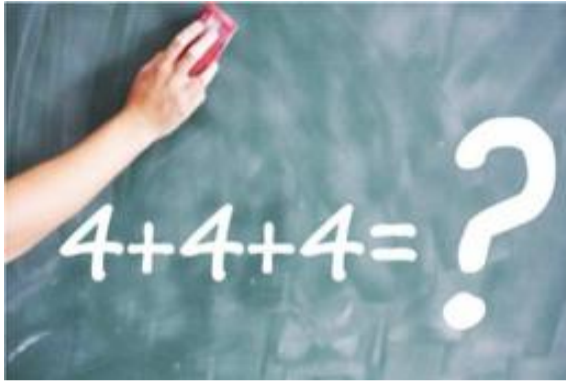

7 T.Cavüzcü Devlet

12 4+4+4=Din bezirganlığı+
Ucuz iş gücü+Cinsiyetçilik

13 Birlik Devrimi

Rojnameya Nûçe û Şîroveyê ya Welatparêz Sosyalîst

Azadi

Sosyalizm û

www.azadionline.net

Yıl: 5 EYLÜL Sayı: 2012-33 Fiyatı: 1 TL (KDV Dahil) e-posta: azadiyahevi@gmail.com

Anlaşılmayan ya da anlaşılmak istenmeyen olgu şudur: Gerek barış gruplarının gelişinde gerekse Şemzînan buluşmasında ortaya çıktığı gibi bir halkın evlatlarıyla kucaklaşmasını hiçbir güç engelleyemez. Buluşmalarda açığa çıkan coşkuyu ve sevinci hiçbir barikat, hiçbir tehdit, hiçbir faşist refleks gölgeleyemez.

Dengê Welat - Sayfa 2

Tarihte bu ay (Rêzber/Eylül)

1 Eylül Dünya Barış Günü

1 Eylül 1997: Musa Anter Barış Treni girişimcileri Amed'e sokulmadı. Kentte 620 kişi gözaltına alındı.

4 Eylül 1991: HEP ve SHP seçim ittifakı yaptı. İttifakın 88 milletvekilinin 22'si HEP milletvekili olarak meclise girdi.

4 Eylül 1993: DEP Mêrdîn Milletvekili Mehmet Sincar, faili meçhul cinayetleri araştırmak için gittiği Elîh'te kontra güçleri tarafından gerçekleştirilen silahlı saldırı sonucu katledildi.

5 Eylül 2005: Alman polisi tarafından Özgür Politika gazetesi basıldı ve gazete kapatıldı.

6 Eylül 1930: Süleymaniye'de Kürtler Mahmut Berzenci önderliğinde sömürgeci Irak devletine karşı ayaklandı.

6 Eylül 1975: Lise depreminde 2385 kişi yaşamını yitirdi.

7 Eylül 1930: Üçüncü Ağırî ayaklanması başladı.

7 Eylül 1982: PKK'nin önder kadrolarından Kemal Pir, ölüm orucunun 52. gününde şehit düştü.

8 Eylül 1927: İkinci Ağırî ayaklanması başladı.

9 Eylül 1984: Devrimci sanatçı Yılmaz Güney sürgünde olduğu Paris'te yaşamını yitirdi.

10 Eylül 1920: TKP, Mustafa Suphi ve Ethem Nejat tarafından Bakü'de kuruldu.

10 Eylül 1994: Türkiye ve Kuzey Kürdistan'lı Komünistlerin Birlik Devrimi. TKİH ve TKP/ML Hareketi kendilerini feshederek Marksist Leninist Komünist Parti'yi (MLKP) kurdular.

11 Eylül 1961: Mele Mustafa Barzani ayaklanması başladı.

11 Eylül 1952: Kürt bilim insanı Ehmed Xanegeh Kerkük'te öldü.

12 Eylül 1937: Dersim ayaklanmasının lideri Seyyid Rıza yakalandı.

12 Eylül 1980: 12 Eylül Askeri Faşist Darbesi gerçekleştirildi.

12 Eylül 2006: Amed'in Koşuyolu Parkı'nda, kontrgerilla tarafından gerçekleştirilen bombalı saldırı sonucu 5'i çocuk 10 kişi yaşamını yitirdi.

12 Eylül 1982: PKK'nin önder kadrolarından Mehmet Hayri Durmuş, Amed zindanındaki zulme karşı başlatılan ölüm orucunun 56. gününde şehit düştü.

14 Eylül 1980: Komünist hareketin önder kadrolarından ve MLKP Onur Üyesi İrfan Çelik, 12 Eylül faşist darbesinin hemen ardından Davutpaşa zindanında işkencelerle katledildi. Çelik, 12 Eylül'ün ilk şehitlerinden oldu.

15 Eylül 1982: PKK'nin önder kadrolarından Akif Yılmaz, ölüm orucunun 59. gününde şehit düştü.

17 Eylül 1982: PKK'nin önder kadrolarından Ali Çiçek, ölüm orucunun 61. gününde yaşamını yitirdi.

17 Eylül 1992: İran Kürdistan Demokrat Partisi Genel Sekreteri Dr. Sadık Şeref-kendi (Dr. Seid) ve 3 arkadaşı Berlin'de öldürüldü.

18 Eylül 1924: Güney Kürdistan'ın Süleymaniye kentinde, ilk kez Kürtçe'nin Sorani lehçesiyle, Jiyannawe gazetesi yayın hayatına başladı.

19 Eylül 1908: İstanbul'da Kürt Teavun ve Terakki Cemiyeti kuruldu.

20 Eylül 1985: Sanatçı Ruhi Su yaşamını yitirdi.

20 Eylül 1992: Özgür Gündem gazetesi yazarı, Kürt aydını Musa Anter, Amed'de JITEM tarafından katledildi.

24 Eylül 1996: Amed E Tipi Hapishanesi'nde düzenlenen saldırı sonucu 10 PKK'li tutsak, çivili kalaslarla işkence yapılarak öldürüldü, 24 tutsak ağır yaralandı.

26 Eylül 1999: Ankara Ulucanlar Hapishanesi'nde, 19 Aralık Katliamı'nın provası olarak gerçekleştirilen saldırıda 10 devrimci tutsak katledildi. Bu saldırıda MLKP üyesi Abuzer Çat da şehit düşenler arasındaydı.

28 Eylül 1991: Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM) İstanbul'da kuruldu.

30 Eylül 1922: Şeyh Mahmud Berzenci, başkenti Süleymaniye olan Kürt Hükümeti'ni kurarak, Kürdistan Hükümdarı sıfatıyla bu hükümetin başına geçti.☪

Dengê welat

'Rüyadan da öte bir şey'

Şemzînan'da milletvekilleri ve başkanlarla buluşan gerillalardan biri böyle diyordu, o anı tasvir ederken. Sevinci gözlerine oturmuştu. Özgürlük mücadelesinin bambaşka kulvarları Şemzînan asfaltında buluşmuştu. Bu; tarihsel bir anlam taşıyordu. O ana tanıklık edenler hem gerillanın hem de gördüklerinde onlara koşanların, anaların, gençlerin, vekillerin, başkanların mutluluğunu, coşkusunu berrak bir şekilde gördü.

Sömürgecilik bu tabloyu hazmedemedi. Tıpkı barış gruplarının karşılanmasının ardından olduğu gibi. Hatta bu kez daha büyük bir fırtına koptu. Çünkü bu kez gerillalar silahlıydı. Ortada ne bir ateşkes ne de bir davet vardı. Kirli ve haksız savaş karşısında meşru bir direnişi daha da yükseltmişti gerilla. Fakat buluşma sırasında konuşan grubun komutanı onurlu bir barış için çağrı yapmaktan da geri durmadı. Bu çağrıyı yapan, barış grubu olarak silahsız gelen ve buna rağmen tutuklanan değil, bilakis elinde silahıyla askeri hakimiyeti ve inisiyatifi arkalayan gerillaydı.

Gerilla ve halkın, seçilmişlerin buluşmasını sindiremeyen rejim, barış gruplarının gelişinin ardından koyduğu refleksi tekrarlıyor. Halkımız, Qendîl'den gelen barış gruplarını bağrına basarken sömürgeciliğin de bam teline basmıştı. Bunun ardından barış grubu üyeleri soruşturma ve akabinde tutuklanmaya maruz kalırken, DTP de Anayasa Mahkemesi kararıyla kapatılmıştı. Şimdi benzer bir durum tekrarlanıyor. Barış gruplarından sonra gerilla ile daha özgün koşullarda gerçekleşen bu ikinci buluşma bu kez BDP'li milletvekillerin dokunulmazlıklarının kaldırılmasını gündemleştirdi. Başbakan Erdoğan "Dokunulmazlıkları için parlamentoda gerekeni yapacağız" dedi. Bu; yargıya alenen müdahale anlamına geliyor. Yargının 'gerekeni yapacağız'ndan kuşku duymak için de çok fazla neden yok. Tıpkı DTP'nin kapatılması doğrultusunda yaptığı gibi. Öyle ya sömürgeciliğin cephesinde işler böyle yürür: Başbakan 'gereken yapılacaktır' der, mahkemeler insan tutuklar, parti kapatır... Polis işkence yapar, katleder.

Anlaşılmayan ya da anlaşılacak istenmeyen olgu şudur: Gerek barış gruplarının gelişinde gerekse Şemzînan buluşmasında ortaya çıktığı gibi bir halkın evlatlarıyla kucaklaşmasını hiçbir güç engelleyemez. Buluşmalarda açığa çıkan coşkuyu ve sevinci hiçbir barikat, hiçbir tehdit, hiçbir faşist refleks gölgeleyemez.

Halkımız sömürgeci boyunduruk altında işkencelerle, katliamlarla dolu kabus gibi yıllar yaşadı ve hala yaşıyor. Bu nedenle gerilla ile buluşmanın, tam da gerillanın deyimiyle 'rüyadan da öte bir şey' olması son derece doğal. Yanı sıra gerillanın Botan'da artan denetimi kabusların bu kez sömürgecilik için artacağını gösteriyor.

Tahammülsüzlüğün bir nedeni de zaten bu değil mi?!☪

Kürdistan'da on binler onurlu bir barış için haykırdı

AMED - 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla Amed İstasyon Meydanı'nda düzenlenen "Onurlu bir barış için demokratik çözüm ve müzakere" mitingine 20 bini aşkın kişi katıldı.

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) bileşenleri ile KESK, DİSK, TMMOB, İHD'nin de aralarında bulunduğu demokratik kitle örgütlerinin düzenlediği 1 Eylül Dünya Barış Günü mitingine BDP Milletvekilleri, Amed Belediye Başkanı Osman Baydemir, ESP MYK Üyesi Fethiye Ok, ESP Amed İl Başkanı Ramazan Karakaya, Barış Anneleri, belediye başkanları, Liseli Öğrenci Birliği (LÖB), KeSeKeSoR-LGBT, TUHAD-FED, MEYA-DER ve Alman sosyalist heyet katıldı. Miting alanına aralarında ESP'nin de olduğu HDK bileşenleri Ofis merkezden, "Acıyı değil barışı paylaşalım; ölüm değil çözüm, çatışma değil müzakere", "Kürt sorununun barışçıl, demokratik çözümü için, çatışma değil müzakere, ölüm değil çözüm" pankartları arkasında yürüdü.

'Barış ve özgürlük meydanı'

Mitingin açılış konuşmasını yapan tertip komitesi başkanı İdris Ekmen, "Barışa inancınız, mücadeleleniz güç veriyor bize. Mitingimizi tarihi bir dönemde, savaşın yükseldiği bir dönemde gerçekleştiriyoruz. Bu günlerde işte Amed, işte Amed halkı barışını sesini ortaya koyuyor. Burası artık İstasyon Meydanı değil barış ve özgürlük meydanıdır" diye konuştu.

Mitingde BDP Amed İl Eş Başkanı Zübeyde Zümrüt, Amed Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, Barış Annesi Nevriye Kaçar ve BDP Amed Milletvekili Nursal Aydoğan da çeşitli konuşmalar yaptılar. Baydemir konuşmasında Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e seslenerek, "2012 yılında senin dünyanda hiçbir halk statüsüz kalmayacak. Kürt halkı, Kürdistan'da statü sahibi olacaktır. Güney Kürdistan'da olduğu gibi, Suriye Kürdistan'ında olduğu gibi, İran Kürdistan'ında olacağı gibi burada da olacaktır" dedi.

Asker annelerine de çağrı yapan Baydemir, "Burada, Kürdistan coğrafyasında bulunan barış anneleri haykırıyor. 'Askerlerde bizim evladımız. Savaş dursun' diyor. Asker annelerine çağırım ve ricam şudur. Gerilla bizim evladımız dersiniz eller tetikten çekilir" dedi.

Mitingde sanatçılar Rojbin, Servet Kocakaya ve Seyda Perinçek'in seslendirdiği şarkılar coşkuyu doruğa taşıdı. Miting sonrası dağılan kitle ile polis arasında kısa süreli bir çatışma yaşandı.

DERSİM - 1 Eylül Dünya Barış Günü, Dêrsim'de Halkların Demokratik Kongresi (HDK) öncülüğünde Seyit Rıza Parkı'nda mitingle karşılandı. Mitinge DTK Koordinasyon Kurulu Üyesi ve BDP Elîh Milletvekili Ayla Akat Ata, ESP, EMEP ve BDP katıldı. "Çatışma değil müzakere, ölüm değil çözüm" pankartı eşliğinde Yeraltı Çarşısı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi, sloganlar eşliğinde Seyit Rıza Parkı'na yürüdü. Tertip Komitesi Başkanı ve ESP Dêrsim il yöneticisi Hüsniye Mavi, AKP'nin yürüttüğü yanlış politikalar nedeniyle ülkenin hem iç hem de bölgesel bir savaşa sürüklendiğini söyledi. Mavi, Colemerg'de adı konulmamış bir OHAL olduğunu belirterek, ülkede yaşanan gerilimlerin halklar arasında bir kopuşa neden olduğunu söyledi. Ayla Akat Ata ise, kitleyi Kürtçenin Zazakî lehçesiyle selamladı. "Dersim'e Dersim demek için ne kadar bedel ödedik?" diye soran Akat Ata, "Eğer

DİLOK - HDK, KESK, ÖDP ve ÖSP'nin de içinde yer aldığı emek, barış ve demokrasi güçleri 1 Eylül Dünya Barış Günü'nü dün yoğun polis ablukası altında yaklaşık 300 kişinin katılımıyla Kırkayak Parkı'ndan, Yeşilsu Parkı'na kadar yapılan yürüyüşle kutladı. Kurumlar adına basın açıklamasını KESK dönem sözcüsü Ömer Faruk Koç yaptı. Koç konuşmasında "Burada yaşanan katliamın sorumlusu savaş ve şiddet politikalarında ısrar eden hükümettir. İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin'dir. Dolayısıyla İçişleri Bakanı derhal istifa etmelidir" diye konuştu. Ortadoğu'nun da kan gölüne çevrilmek istendiğini ifade eden Koç, "Türkiye'yi emperyalist mücadelenin maşası değil, barışın ve kardeşliğin savunucusu haline getirmek hepimizin görevidir. Artık yeter. Barış içinde bir dünya ve Türkiye mümkündür. Ülkemizde ve Ortadoğu'da barışı mümkün kılacak, bir arada yaşam duygularını güçlendirecek, somut adımların artık derhal hayata geçirilmesi gerekmektedir" şeklinde konuştu.

WAN - 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, Wan, Agirî, Mûş, Qêrs, Ardahan'dan yaklaşık on bin kişinin katıldığı Wan'da düzenlenen bölge mitingi, yürüyüşle başladı. Mitinge DTK Eş Başkanı ve Bağımsız Wan Milletvekili Aysel Tuğluk, BDP milletvekilleri, bölge belediye başkanları ve DKÖ temsilcileri katıldı. "Kürt sorununda demokratik çözüm için onurlu bir barış", "Roboskî katliamını unutmayacağız unutturmayacağız", "Canlı kalkan şehidimiz Yıldırım Ayhan şahsında tüm devrim

şehitlerini saygıyla anıyoruz" pankartları açıldı.

"Gerillaya, tutsaklara ve Öcalan'a sarılacağız"

BDP Wan Milletvekili Özdal Üçer yaptığı konuşmada, "Kürt halkı imhaya ve inkara asla boyun eğecek bir halk değildir. Barış Kürtlerin kimliği ile olacaktır. Milletvekilleri neden gerillaya sarılıyor deniliyor. Bu halk yıllardır yanmış cesetlerle karşılaşiyor. İlk kez canlı görmüş sarılmış ne olmuş. Kürdistan'da milyonlarca halk olarak, gerillaya, tüm tutsaklara sarılacağız. Öcalan'a sarılacağız" dedi. Üçer'in ardından konuşan Aysel Tuğluk, tutuklu Wan Belediye Başkanı Bekir Kaya ile cezaevinde görüştüğünü belirterek, Kaya'nın selamlarını aktardı. Tuğluk, AKP Hükümeti'ne seslenerek, "Kürt sorununun demokratik çözümü için bir projeniz var mı? İmha ve inkar dışında sunduğunuz bir politikanız var mı?" diye sordu ve "Bu topraklarda zulüm yapmaktan vazgeçin. Kürt halkı onursuz yaşamayı asla kabul etmeyecektir" dedi.★

bizimle barışacaksınız önce Kürdistan dağları ile barışmalısınız. Munzur, Dicle, Fırat ile barışmalısınız" dedi.

MELETİ - Meletî'de yapılan yürüyüş ve basın açıklaması ile barış haykırıldı. Emeksiz Caddesi'nden başlayan yürüyüş, Soykan Meydanı'nda yapılan açıklama ile son buldu. İHD, ESP, BDP, HDK, EMEP, ÖDP, KESK ve ÖSP adına açıklamayı okuyan İHD Şube Başkanı Servet Akbudak, 1 Eylül'ün tarihçesine değinerek 'Emperyalizmin Ortadoğu'ya müdahalesi kapsamında, AKP iktidarının üstlendiği rol gereği, bölgede yaşanan şiddet ve çatışmalı ortamdan, ülkemizin etkilenmemesi imkansız hale gelmiş bulunmaktadır. Ayrıca, Kürt sorunu ekseninde devam eden silahlı çatışmalar sonucunda her gün polis, asker, PKK militanı olmak üzere çok sayıda insan ölmekte, ocaklara ateş düşmektedir' dedi. Barışa yönelik talepleri sıralayan Akbudak, 'Savaş, çatışma ve yaşanan acıların son bulması yeniden Roboskî, Dîlok, Sewas olmaması için barış ve kardeşliğin dilini mutlaka egemen kılmalıyız' dedi.

Milletvekilleri ve başkanlar heyeti Şemzînan'daydı

Yaşananları yerinde görmek, incelemelerde bulunmak için HDK, DTK sözcüleri ile BDP, ESP, ÖDP, EMEP genel başkanları ve milletvekilleri, Şemzînan'a gitti.

Aralarında BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ve DTK Eş Başkanı Aysel Tuğluk'un da bulunduğu heyet, çatışmaların yaşandığı Nehri (Bağlar) ve Güzelkonak mezrasını ziyaret etti. Heyet bu köylerde yaşayanlardan, çatışmaların yol açtığı sorunlara dair bilgi aldı. Heyet ilk durak olan Nehri köyü girişinde köylüler tarafından slogan ve alkışlarla karşılandı.

Burada bir konuşma yapan Şemzînan Belediye Başkanı Sedat Töre, "28 yıl önce burada başlayan mücadelenin tekrar Şemdinli'de çözüme kavuşturulmasını istiyoruz" dedi.

Nehri köyünde yaşayan Arif Çiftçi, yaşadıklarını anlattı, çatışmalar boyunca elektrik ve telefonlarının kesik olduğunu kaydetti.

DTK Eş Başkanı Aysel Tuğluk ise "15 gün boyunca TSK uçaklarının bombardımanı ortasında kaldınız. Bu devletin 30 yıldır yaptığı şey bu" dedi.

"Devlet bir çok yerde katliam yaptı ama Kürtleri bitiremedi" diyen BDP EŞ Genel Başkanı Gülten Kışanak, "Ortada koskoca Kürdistan ve Kürt sorunu var. Bunun için mücadele eden bir halk gerçeği var. Bu topraklar atamızdan dedemizden bize kaldı. Buraları terk etmeyeceğiz" şeklinde konuştu.

Yüksekdağ: Siz değil onlar terk etsin bu toprakları

Heyet içerisinde yer alan ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ da halka seslendi. Yüksekdağ, şunları söyledi: "Savaşın iki yönü var. :irincisi zulüm ise diğeri direniştir. Halklar sizin direnişinizden umut yükleniyor. Sizin onurlu duruşunuz, Kürt halkının özgürlüğünün önünü açacaktır." Yüksekdağ, "Yüksekova ve Şemdinli halkı moral olarak bu savaşı kazandı". Yüksekdağ, "'AKP Hükümeti sürgün ve göç politikası ile bir şey elde edemedi. Burayı siz değil, onların askeri gücü

terk etmelidir" şeklinde konuştu.

HPG gerillaları ile karşılaşma

Heyet ardından Güzelkaya köyüne geçmek için yola çıktı. Bu sırada HPG gerillalarının yol kontrolü ile karşılaştı. Arabalardan inen heyet, gerillalar ile selamlaştı.

Burada heyete ve basına açılama yapan bir HPG gerillası, şunları söyledi: "Şemdinli'de

büyük bir irade savaşı yürütülüyor. TC büyük bir kayıp verdi ama halkı bilgilendirmiyor. Yüzlerce asker öldü, biz onlarca malzeme kaldırdık. Basına sesleniyoruz; gerçekleri yansıtıyorsunuz. Türk halkı çocuklarının öldüğünden habersiz. Türk halkına sesleniyorum; artık yeter deyin"

Güzelkaya köyündeki temaslarını tamamlayan heyet, Şemzînan merkeze döndü. Heyet, Hayal Köprüsü'nde asker, polis ve özel timleri tarafından hareket timleri tarafından durdurularak, kimlik kontrolünden geçirilmek istendi. Milletvekilleri ve başkanların itiraz etmesi üzerine, kimlik kontrolü yapılamadı.

Siyasi parti başkanları ve milletvekiller Şemdinli merkezde BDP ilçe örgütünün düzenlendiği iftar yemeğinde halkla bir araya geldi. Heyet ardından, 15 Ağustos'un yıl dönümü dolayısıyla düzenlene şenliğe katıldı.🌟

ESP: AKP yenilecek halkımız kazanacak

Bölgede devam eden askeri ve siyasi saldırılara on verilmesi, Kürt halkının haklı ve meşru taleplerinin kabul edilmesi, PKK lideri Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılmasını isteyen Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) Amed İl Örgütü, konu ili ilgili il binasında basın toplantısı düzenledi.

Kürt halkının ulusal başkaldırı günü olan 15 Ağustos'u kutlayarak söze başlayan ESP Amed İl Örgütü basın sözcüsü Mustafa Naci Toper, AKP Hükümeti'nin Kürt sorunu karşısında inkar ve imha siyasetine devam ettiğini söyledi.

Colemerg ve Şemzînan'da haftalardır çatışmaların yaşandığını hatırlatan Toper, bu çatışmalardan kaynaklı köylerin boşaltıldığı, bölge halkı üzerinde devlet terörü estirildiğini belirtti. Yaşanan kirli savaşta işçi ve emekçilerin çocuklarının yaşamını yitirdiği kaydedilen açıklamada Toper, "Ama bu çatışmalarla ilgili ne hükümet ne de genelkurmay

aydınlatıcı bir açıklama yapmamıştır. Asker kayıpları gizlenmiş, halkımıza dönük saldırıları kamuoyundan saklanmıştır" dedi.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik'in Kürt sorununu ve bölgede yaşanan gelişmeleri tartışmak ve konuşmak için meclisin toplanması talebine verdiği 'Bir kaç Mehmet şehit oldu diye meclisi toplayamayız' cevabı eleştiren Toper, verilen yanıtın AKP Hükümeti için asker kayıplarının bile zerre kadar önemi olmadığını açık göstergesi olduğunu vurguladı. Toper, açıklamasına şunları ifade etti:

"Son bir ayda Güneybatı Kürdistan'da ve Şemzînan'da yaşananlar; özgürlüğe susamış halkımızın ulusal boyunduruğu parçalama hamlesi olarak büyük bir irade beyanı ve aynı zamanda kelimenin gerçek anlamıyla mevzi mücadelesidir. Halkımız, her gün büyüttüğü bu özgürlük alanlarını daha da büyütecek, esareti bir kader olmaktan çıkaracaktır."🌟

ESP'den Çapa ailesine taziye ziyareti

Ezilenlerin Sosyalist Partisi Amed il yöneticileri, Colemerg'in Şemzînan İlçesi'nde 23 Ağustos'ta çıkan çatışmada yaşamını yitiren 2 HPG gerillasından Murat Çapa için Amed'in Çınar ilçesine bağlı Aşağıkonak Köyü'nde açılan taziye çadırını ziyaret etti.

Taziye ziyaretinde Amed'i ve Kürt halkının yaşadıklarını yerinde görmek için Almanya'dan gelen ESP'nin misafirleri olan Alman sosyalist gençlerinden oluşan konukları da hazır bulundu. ESP yöneticileri, acıları paylaşmak için geldiklerini, Murat Çapa'nın özgürlük şehidi olduğunu, bunca bedeli ödeyen bir halkın mutlaka özgürlüğü kazanacağını ifade ettiler. AKP faşizminin gerçek yüzünün Kürt halkına dönük kirli savaşta açığa çıktığını, Türk devletinin Kürt halkına uyguladığı zulmü, ESP'nin batıda Türk işçi ve emekçilerine anlattığını, asker analarının, barış analarının uzattığı barış elini tutmaları için mücadele yürüttüklerini söylediler.

ESP'nin genç Alman konukları ise ziyaretten çok etkilendiklerini, Almanya'da acıları paylaşma kültürünün olmadığını, şehit ailesinin bu acıya rağmen gösterdiği olgunluğun ve nezaketin çok çarpıcı olduğunu, çadırda buldukları kısa süre içinde dayanışmanın ezilenlerin inceliği olduğunu bir kez daha gördüklerini ifade ettiler.🌟

MLKP ve TKP/ML dava tutukluları

Roja'ya selamladı

Sincan F Tipi Cezaevi'nde MLKP ve TKP/ML davalarından yargılanan tutuklular, Suriye'deki gelişmeler ile ilgili açıklama yaptı. Güney Batı Kürdistan'daki halkımızı selamlayan politik tutuklular, açıklamalarında şu görüşlere yer verdi:

"Güney Batı Kürdistan (Suriye Kürdistan'ı) halkı geleneksel, gerici, faşist rejimler ile emperyalist yenilenme projeleri arasında seçeneksizleştirilmeye çalışılan Ortadoğu isyanlarına yeni bir boyut katmış, çatışmanın dışına çıkarak yeni bir yol açmaya, statü-koyu kırmaya yönelmiştir... Tüm halklar gibi ulusal özgürlüğü hak eden belki de en çok hak edenlerden biri olan Kürt halkının önünde açılan bu tarihsel fırsat-girişimin korunması ve desteklenmesi gerektiği kanaatindeyiz. Güney Batı Kürdistan halkının bu girişiminin dünyanın dört bir yanında yükselen isyan ve özgürlük çığlıklarının bir parçası olduğunu, geleceğe yol açtığını düşünüyoruz."🌟

ESP: Meletî diken üstünde

Sürgü'de gerici-faşist gürhunun saldırısına uğrayan Evli ailesini ziyaret eden ESP Meletî İl Örgütü, rapor açıkladı. ESP saldırıganların, devletin ve AKP'nin ırkçı-mezhepçi politikalarından güç aldığını belirtti.

Raporda şu ifadelere yer verildi:

"Bu saldırı münferit ve adli bir olay olarak görülemez. Alevi toplumunun son aylarda farklı farklı kentlerde meydana gelen kapı işaretlemleri, not bırakmalar ve tehditlerle yaşadığı korku ikliminin devamı ve somut olarak açığa çıkmasıdır. Faşist saldırıganlık gücünü devletin özellikle de AKP iktidarının Kürt sorunu ve Alevi sorununa dair ırkçı, mezhepçi politikasından almaktadır. Malatya şu anda diken üstündedir. Her an başka bir yerde başka bir şekilde patlak verebilecek olaylar gelişebilir. Parti olarak bizim ziyaretimiz olumlu etki yaratmış, yapı-

lan konuşmalarda aileye güven verici tutum gösterilmiş, Avukat yardımı yapılmış ve olayın takipçisi ve mücadelecisi olacağımız ifade edilmiştir."

Sürgü'de ESP üyesine ırkçı tehdit

Sürgü'de ESP üyesi Celal Mezarıcı'nın arabasının üzerine "Alevilere ölüm" yazısı yazıldı. Meletî'nin Sürgü Beldesi'nde Alevi bir aileye yönelik linç girişiminin ardından Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) üyesi Celal Mezarıcı da hedef alındı. Mezarıcı'nın Bağlarbaşı Mahallesi'ndeki evinin önünde bulunan arabasının üzerine "Alevi ölsün. Ölüm. Sürgülü" yazıldı. Kamuoyuna açıklama yapan Mezarıcı, suç duyurusunda bulunacağını söyledi, "Sürgü'de kısa bir süre önce Evli ailesine yönelik linç girişiminin bir parçası olarak görüyorum bu tehdidi. Mahallege sosyalist kimliğimle tanınan bir insanım.

Politik kimliğimi de hedef almak istediler" dedi.

Sürgü'de ne olmuştu?

28 Temmuz'da Doğanşehir'in Sürgü Beldesine bağlı Bağlarbaşı Mahallesi'nde sahurda davulcu bir gençle Alevi ailesi arasında çıkan tartışma linç hareketine dönüşmüş, tartışmayı bahane eden yüzlerce kişi bazı Alevi olan Evli ailesinin evine 'Pis Aleviler' 'Pis Kürtler' şeklinde bağırarak taş ve sopalarla saldırmıştı. Jandarma ve polis engeli olmadığı saldırıya uğrayan Evli ailesinin fertleri gün boyu evlerinden çıkmadı. Saldırıganlar belirledikleri 10'a yakın ailenin beldeden gitmemesi halinde evleri yakacakları tehdidi bulunurken, saldırıganlardan hiç kimse gözaltına bile alınmadı. Saldırının ardından açılan soruşturmada saldırıganlardan hiçbiri tutuklanmadı.✶

'Antep'teki katliamın sorumlusu AKP'

Halkların Demokratik Kongresi, KESK, İHD, ÖSP, ÖDP ve Yeni Toplum Kültür Sanat Derneği, 20 Ağustos'ta Dîlok'ta meydana gelen patlama ve sonrasında yaşanan gelişmelere ilişkin basın toplantısı düzenledi.

İHD Dîlok Şubesi'nde 24 Ağustos'ta düzenlenen basın toplantısında açıklamayı HDK 20. Bölge Sözcüsü Müslüm Acar yaptı.

AKP'nin saldırının sorumluların açığa çıkarmak yerine Kürtlere karşı kışkırtıcı açıklamalar yaptığını kaydeden Acar, "Tüm olup bitenlerden birinci derecede sorumlu olan hükümet yetkilileri, olaydan hemen sonra dikkatleri bir yöne yöneltmek istemiş, PKK'yi adres olarak göstermiş ve edindiğimiz bilgilere göre polislerin de yönlendirmesiyle BDP binaları saldırıya uğramış, cam ve çerçeveleri kırılmış ve ateşe verilmiştir" dedi.

Acar, örgütler adına, patlamayı kınadı, sorumluların derhal açığa çıkarılmasını istedi.✶

Demokratik Özerklik panelleri gerçekleştirildi

Demokratik Toplum Kongresi (DTK), "Demokratik Özerklik" konulu bir dizi panel gerçekleştirildi. Amed'in Erxenî, Sûr, Farqîn ve Yenîşehir ilçelerinde gerçekleşen ve aralarında DTK Koordinasyon Kurulu Üyesi ve BDP Mûş Milletvekili Demir Çelik ile ESP Amed il başkanı Ramazan Karakaya'nın da bulunduğu panelistlerin yer aldığı paneller dizisinde "Demokratik Özerklik Nedir?" ve "Neden Demokratik Özerklik?" soruları üzerine tartışmalar yapıldı, yanıtlar verildi. Panellerde ayrıca Güneybatı Kürdistan'da inşa edilen demokratik özerklik selamlandı.✶

Üç sosyaliste toplam 75 yıl hapis

28 Ağustos'ta Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada üç sosyaliste toplam 75 yıl hapis cezası verildi. Davada yargılanan Tahir Laçın ve Nilüfer Şahin müebbet, Mesut Çeki de 15 yıl hapis cezası aldı.

2004'ten beri devam eden davanın karar duruşmasında MLKP davası tutukluları, karar açıklandığında mahkeme salonunda, "Yaşasın devrim ve sosyalizm" sloganları atarak, kararı protesto etti. Mahkeme salonu dışında bekleyen tutuklu yakınları ve bir grup da kararı sloganlarla protesto etti.✶

Amed HDK Kara Perşembe eylemindeydi

Kayapınar Belediyesi çalışanları, resmi tatil olmasına rağmen tutuklu Belediye Başkanları Zülküf Karatekin, Başkan Yardımcısı Sabahattin Dinc ve Kürt siyasetçileri için yaptıkları 'Kara Perşembe' eyleminin 133.'sünü gerçekleştirdi.

Resmi tatil almasına rağmen Kayapınar Belediyesi çalışanları 'Kara Perşembe' eylemini aralarında ESP yöneticileri ve HDK sözcülerinin de bulunduğu yoğun bir katılımıyla gerçekleştirdi.

Eylemde Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Diyarbakır Meclisi adına konuşan Jülide Ateş, AKP'nin yürüttüğü kirlî savaş politikalarına dikkat çekerek "Bir yandan gerilla cenazeleri gelirken diğer yandan Türkiye'de Türk anaları her gün asker cenazelerine sarılıyor. Bugün burada bir kez daha gür bir sesle haykırıyoruz, Kürt seçilmişleri, siyasetçileri gençleri bir an önce serbest bırakılsın ve barışın önü açılsın" dedi.✶

Kayıplar için 186. kez oturuldu

İHD Amed Şubesi üyeleri ve kayıp yakınları Koşuyolu Parkı Yaşam Hakkı Anıtı önünde "Kayıplar bulunsun, failer yargılsın" sloganıyla 186. kez bir araya geldi. Eyleme ESP, Alman sosyalistler, KESK üyeleri ve kayıp yakınları katıldı.

Eylemde konuşan İHD Diyarbakır Şube Başkanı Raci Bilici, 1 Eylül Dünya Barış Günü'ne değinerek, yaşadıkları coğrafyaya barışın gelmediğini, emperyalist güçlerin yerel işbirliğiyle birlikte, tanklarıyla, toplarıyla, kimyasal silahlarıyla katliamlar yaptığını vurgulayarak bunun adının savaş olduğunu söyledi.

Bilici'nin ardından konuşan İHD Şube Sekreteri Abdulselam İncesu, Eylül 1994'te Mêrdîn'in Nisêbîn İlçesi'nde Hizbullah tarafından kaçırılarak kaybedilen Sedika Dal'ın öyküsünü anlattı.✶

Dîlok'ta bir direnişin dersleri

Emeğin Sesi

Kürdistan illeri içinde gelişkin bir sanayi kenti olarak işçi sınıfının merkezinde duran bir şehirdir Dîlok. Küçük, orta ve büyük ölçekli sanayiye sahiptir. Tekstil sanayi en gelişkin sektördür. Büyük bir sanayi kenti olmasından kaynaklı yoğun bir işçi nüfusa sahip olan Dîlok'ta, buna paralel olarak, buna karşılık düşecek güçlü bir sendikal hareket ve örgütlenme de yok. Devrimci, sosyalist hareketin bu alana yönelik örgütlenme yönelimi ve sınıfla ilişkilene düzeyi de oldukça geridir. Dikkatlerinin merkezinde esas olarak işçi sınıfı ve onun sorunları durmamaktadır. Genel toplumsal sorunların sadece genel bir parçası olarak değer görmektedir. Bu da işçi sınıfının kendiliğinden bilincin ötesine gidememesini, kendisi için sınıf olma bilinci ve pratiğinin güdük kalmasını koştulamaktadır.

Örneğin, birçok üretim sektöründe olduğu gibi, özel olarak tekstil alanında DİSK Tekstil Sendikası, Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası ve mevcut hükümete yakın, iktidar yanlısı Öziplik-İş Sendikası örgütlü olmasına karşın, bu sendikalar her geçen gün ciddi üye kaybını yaşamaktadırlar. Bu 3 sendikaya üye olan işçilerin toplam sayısı 8 bini geçmemektedir. Birçok fabrikada sendikaların hiç birinin Toplu İş Sözleşmesi yapma yetkisi ve üye sayısı yoktur. İşçiler toplu sözleşmesiz, hiçbir hakka sahip olmadıkları gibi, hemen hemen tamamı en fazlasından asgari ücretle çalışmaktadır.

Tüm bu olumsuz verili koşullar içinde uzun süredir Dîlok'ta ciddi bir işçi hareketi yoktu. 1996 yılında Ünal'dı dokuma işçilerinin direnişinden sonra geçtiğimiz yıl uzun süreli Çemen işçilerinin direnişinin ardından derin bir sessizlik yaşamaktaydı sınıf hareketinde. KESK'in emekçi memur hareketinin bu şehre yansması kadar bir hareketten söz edilebilirdi. Ancak, bu sessizliğin bile kendi içinde bir itiraz etme, ses verme, hak isteme ve duruma yeter deme gibi direniş birikimi oluşturduğunu, sınıf içinde patlama öğelerini çoğalttığını, her an bir direniş hareketinin gelişeceği potansiyelini taşıdığını son gelişmeler bir kez daha dostu düşmana gösterdi. Organize sanayide tekstil alanında başlayan fiili direniş ve grev, burjuvazi sınıfı ne kadar uyutsa da, uyutmaya çalışsa da sınıf hareketinin uyumadığı, uyanacağı ve uyarıcı dinamiklerle buluşacağı gerçeğini çarpıcı biçimde gösterdi.

Ağustos başında Organize Sanayi'de tekstil iş kolunda bir birini etkileyen ve tetikleyen işçi direnişleri işte bu direniş dinamiklerini, potansiyelini açığa çıkarttı. Önce Şireci işçileri iş bırakarak direnişe geçti. Ardından kısa süre içinde direniş diğer fabrikalara sıçrayarak, Gürteks, Gür İplik, Canan İplik, Motif İplik, Zeki Mensucat, Gamateks fabrikalarında çalışan işçiler iş bırakarak direnişe geçti. Sendikası ve örgütsüz olarak ağır iş koşullarında, ödenmeyen uzun mesailerle, kesintiye uğrayan ikramiyelerle, haftada 7 gün, 12 saat çalışarak asgari ücret alan işçiler buna itiraz ettiler, bu zorlu koşullara artık yeter dercesine harekete geçtiler. İş bırakarak direnişi fitillediler. Kısa sürede direniş bütün bir Organize sanayii etkileme ve yayılma eğilimi gösterdi. Kendi doğal

ve insani hakları için direnişe geçme, haklarını isteme cüretini örgütlenme işçileri uyandırıp umutlandırırken, patronları ise ürküttü. Telaşa düşen patronlar, polis gücünü de kendi çıkarları için kullanarak, işçilerin geri bilinçlerine hitap ederek hareketi içten bölmeye, toplumsal destekten yoksun bırakmaya çalıştılar. Konukoğlu başta olmak üzere Dîlok'taki tekstil patronları işçiler aleyhine medyada açıklamalar yaptılar, bir araya gelerek ortak tavır geliştirmeye çalıştılar. Toplantı üstüne toplantı yaptılar direnişi kırma gündemiyle.

İşçilerin direnişine patronlar kadar, onların çıkarlarını çıplak bir şekilde koruyan ve güvenliğini alan polis de saldırdı. İşçilerin direniş polisi de telaşlandırıp ürküttü. Direnişin başladığı andan itibaren direniş alanına polis gücü yığıldı. İşçiler üzerinde psikolojik olarak bir baskı oluşturuldu. Bu, direnişin bitirilmesi ve işçilerin işbaşı yapmaları için gözaltı, tutuklama tehdidinden, fiili baskıya kadar götürüldü. İşçilerin dayanışma ziyaretine gelen, dayanışma amaçlı direniş alanında basın açıklaması yapan sendikalar ve demokratik kurumlar, siyasi parti ve örgütlerle ilişkilene memeleri, onlarla görüşmemeleri, kendileri için yapılan bir etkinliğe katılmamaları doğrultusunda "işinize dönün", "burayı terk edin, yoksa hepimizi tutuklarız", "içinizde provokatörler var, sizi kışkırtıyorlar" deyip, işçileri yalnızlaştırmak, dayanışma bilincinin ve duygusunun gelişmesini engellemek istediler. Patronlara bir kez olsun "işçilerin hakkını verin" demeyen burjuvazinin emniyet güçleri, işçilere işinize dönün, burayı terk edin diyerek, kimin güvenliği için orda olduğunu resmen gösterdi. İşçilerle sermaye sahipleri söz konusu olduğunda her iki kesime de aynı eşit mesafede durması gerekirken bunun tersini yaparak, her zamanki gibi sermayenin güvenliği için var olduğunu gösterdi. Oysa işçilerin oldukça insani olan ve kendi doğal hak ve istemlerini dile getirmeleri, bunun için direnişe geçmeleri güçlerini birleştirip pekiştirici oldu. Kendi aralarında bir direniş komitesi oluşturarak, istemlerini hem patronlara, hem de kamuoyuna deklare ettiler. Aylık 1000 lira maaş, yılda 4 ikramiye, uzun çalışma saatlerinin azalması, çalışma zamanı kapsamında yeterince dinlenme hakkı, mesailerinin zamanında ödenmesi gibi istemleri kamuoyunca toplumsal destek aldı. Bayram öncesi olması da direniş için iyi bir zamanlamaydı bu bakımdan.

Tüm bu verili koşullar içinde işçilerin direniş kazanımla sonuçlandı. Önce Şireci işçileri 5. günde istemlerinin önemli bir bölümünün patronlarca kabul edilmesiyle direnişi kazandılar. Bu direnişteki işçilere hem bir moral destek, hem de kazanacaklarına dair inançlarını, umutlarını büyüttü, kararlılıklarını geliştirdi. 10. günde ise diğer patronlar direnişteki işçilerin istemlerinin büyük bölümünü kabul ederek anlaştılar.

Sonuç olarak, Dîlok işçi sınıfının bu direniş bölüğü, tüm dezavantajlı durumlara karşın, önemli bir direnişe, direnerek kazanılacağı gerçeğine kendi öz deneyimleriyle imza attılar. Tüm işçilere birleşe birleşe kazanılacağını gösterdiler.

Örgütlülüğün önemini, dayanışmanın anlamını kendi yaşamlarından öğrendiler. İşçilerin beyninde dostlarını, düşmanlarını az çok tanıma bilinci uyandı. Patronların işçileri değil, işçilerin onlara ürettiklerini, işlerini sevdiğini gördüler. Polisin kendilerini değil, patronları koruyan bir güç olduğunu 10 günlük direniş sürecinde yaşayarak kavradılar. Uzun süreyi alan işçi sessizliğini Dîlok'ta bozarak, bir rüzgar estirdiler. Aynı zamanda sendikaların yönetme ve önderlik zaafalarını aşmalarına, işçilerin sendikalara ve sendikacılara duydukları güvensizliği aşmaları için bir uyarı yapmış oldular. Dîlok'taki devrimci, sosyalist parti ve örgütlerin, demokratik kurumların gündemlerine sınıf sorunlarını ve gündemini yeniden taşıdılar. Yönlerini sınıf sorunlarına dönmelerine, dikkatlerinin merkezinde sınıf sorunlarını ve gündemini yakıcı bir şekilde tutmalarını gösterdiler. Direnişleriyle sınıf içinde parti çalışmasının önemini, bu konudaki eksikliklerini, zaafalarını aşmalarını gündemleştirmelerini istediler.

Direniş tüm bu yanlarıyla öğretici olduğu kadar çok yönlü derslerle doludur. Belli bir kazanımı elde ederek işçiler işlerine döndü. Ancak yinede sular tümünden duruldu denemez. Mücadele devam ediyor, hatta yeni başladı denebilir. Çünkü hakların ve kazanımların kalıcı olmasının herhangi bir güvencesi yok. Bunun tek güvencesi işçilerin birliği ve kararlılığı olacaktır. Bu nedenle tekstil sektörünün önümüzdeki günlerde yeni direnişlere gebe olduğunu akılda tutmak gerekir. Her an yeni bir direnişin başlayabileceği potansiyeli taşıdığını, bunun dinamiklerinin var olduğunu görmek ve bilmek gerekir.

Grev ve direnişler işçi sınıfının mücadele okullarıdır. Bu okullarda öğrenerek yeni mücadele perspektiflerine sahip olacak, sermayeye karşı mücadeleyi iktidar perspektifiyle birleştirmesini başaracaktır. Bu mücadele okulları sadece işçiler için değil, sınıfın partisi içinde birer okuldur. Onlar da bu okullarda öğrenerek ilerleyeceklerdir. Bu anlamda devrimci sosyalistler, bu direnişin derslerinden daha çok öğrenecekler, bu direnişin gösterdiği doğrultuyu görerek, duyumsayarak, bunu bilince dönüştürerek, bu direnişin istediği görev ve sorumluluğu yerine getirme kararlılığında olacaklardır. Bu direnişin öğrettikleriyle kendi hata ve eksiklikleriyle mücadelede daha kararlı ve cesur olmalıdırlar. Genel geçer klişeleşmiş tarz ve yöntemlerden kurtulmayı başarmalıdırlar. Hannibal'ın dediği gibi ya yeni bir yol bulacaklar, ya da yeni bir yol açacaklar. Başka seçenek tanımıyor yaşam.

Öte yandan Kürdistan işçi sınıfı ve sanayinin kalbinde patlak veren bu grev ve direniş Kürdistan'da özgürlük mücadelesinin alan hakimiyeti ile daha fazla yükselişe geçtiği süreçte ortaya çıkması son derece önemlidir. Çünkü ulusal özgürlük mücadelesiyle sınıf mücadelesinin bulduğu bu kavşak sömürgeci burjuvazinin can damarlarını barındırmaktadır. 'Grev isyan serhildan' parolasıyla, halkımızın talepleriyle işçi sınıfımızın taleplerindeki buluşma bu can damarlarını kesip atacak, sömürgeci burjuva düzeni yerle yeksan edecektir.✪

T.Cavüzcü Devlet

Tecavüz kadının bedenine, kişiliğine, duygu dünyasına yapılan bir saldırdır. Erkek egemen sistem tarihin her döneminde kadını egemenliği altına almak için tecavüz işkencesini kullanmıştır. Toplumsal erkeklik de kadını aşağılamak, onu değersizleştirmek, ikincil konuma hapsetmek için sistemin tecavüz politikasını uygulamış ve böylece kadının bedenine saldırarak kadının kişiliğini ezme yoluna gitmiştir. Tecavüz hiçbir zaman salt kadın bedenine yönelik bir saldırı olmamıştır. Kimi zaman devrimci kadının iradesini kırmak için gözaltında uygulanmış, kimi zaman bir ülkenin fethedilmesinde kadınlarını tecavüzle 'fethettiğini' düşünen devletler tarafından savaşlarda kullanılmış, kimi zaman da ezilen bir ulusun direncini kırmak için ezilen ulusun kadınlarına karşı kullanılmıştır. Tüm bunlar sistemli, ideolojisi oluşturulan bir egemenlik politikası olarak ortaya konmuştur. Kadının onurunu, namusunu iki bacak arasına hapseden erkek egemen zihniyet, kadının bedenine saldırdığında onun onurunu kırdığını ve onu teslim aldığını düşünmektedir. Kuşkusuz tecavüze uğramak bir kadın açısından büyük bir travmadır. Kadınlar kendilerini kirlenmiş ve değersiz hisseder. Çünkü içinde yaşadığı erkek egemen toplum temizliği ve değeri, kadının bedeni üzerinden tarif eder. Buna birde tecavüzü meşrulaştıran ve tecavüzcüleri koruyan devlet anlayışı eklendiğinde kadın tekrar tecavüze uğramış olur.

AKP hükümeti de devletleşirken öncelikle deneyimlerinden dersler çıkarmış ve bu doğrultuda yürümüştür. Kadın bedeni üzerinde politika yapma ve kadına dönük saldırı politikaları konusunda gelmiş geçmiş hükü-

metlerin en kıdemlisi olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Hizmet ettiği kesimin erkek egemen kapitalist düzen olduğunu düşündüğümüzde bu, hiç de şaşırtıcı değildir. AKP önce yükselen kadın hareketini bastırmak ve kadınların sokağı daha fazla kullanmasının önünü kesmek için tecavüzü hukuksal olarak meşrulaştırdı. Tahrik indirimleri ile tecavüzcülere teşvik pirimi verdi. Bir taraftan Sedat Selim Ay gibi kadrolu tecavüzcüleri korudu, terfi ettirerek ödüllendirdi, diğer taraftan da Şırnak'taki kadrolu İmam M.D gibi yeni tecavüzcüleri yetiştirdi, korudu, kolladı.

90'lı yıllarda tecavüz işkencesi hapishanelerde, yıllardır sömürgeci Türk devletinin Kürdistan'da sürdürdüğü kirli savaşta ve gözaltında - sorguda uygulanan en kirli işkence biçimiydi. Devrimci kadınların gücünden korkan, onların iradesini başkaca işkence yöntemleriyle kıramayan erkek devlet ve onun işkencecileri gözaltında taciz ve tecavüz işkencesini yoğun olarak kullandı. Bu kirli savaş yönteminin kadınlara karşı yoğun olarak kullanılması sadece devrimci oldukları için değil, kadın oldukları içindi. Kadın olarak erkek egemen sisteme karşı mücadele ettikleri içindi. Ama devrimci kadınlar tecavüz işkencesinin diğer işkencelerden farklı olmadığını, namusun, onurun, değerini iki bacak arasında olmadığını asıl onurun teslim olmamak ve düşmana boyun eğmemek olduğunu biliyordu. Nitekim 2000'de Emekçi Kadınlar Derneğinin yaptığı Gözaltında Taciz Ve Tecavüz Kurultayı ile kadınlar hem devletin bu politikasını teşhir etmiş hem de devletin bu kirli yöntemini boşa çıkarmışlardır. Kürdistan da devlet hem gerillanın direnişini kırmak hem de yükselen halk desteğini kesmek için Kürt Kadınlarına karşı da tecavüz işkencesini uygulamıştır. Kadının onurunu ezeerek kadının mensup olduğu ulusu da ezeceğini düşünmektedir devlet. Ama Kürt kadınları devletin bu kirli savaş yöntemlerini boşa çıkarmış ve mücadeleye olan bağlılıklarıyla onurun ve namusun nerde olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Bugün açısından baktığımızda ise AKP'nin de özel bir tecavüz politikasının olduğunu görüyoruz. AKP, kadınları toplumsal mücadeleden koparmak ve erkek egemen sistemin varlığını garanti altına almak için tecavüzü kadınlara karşı bir tehdit olarak kullanıyor. Bir taraftan din kisvesi altında namus bekçiliği yapıyor, öte

taraftan Hüseyin Üzmez gibi sahte dindarların tecavüz suçlarını aklıyor. Sözüm ona cenin hakkından dem vuran AKP kürtajı yasaklıyor ve daha da pervasızlaşarak 'tejavüz sonucu doğan çocuğa devlet bakar' diyor. Bununla erkeklere "siz tecavüz edin biz de bakalım" diyerek kendi arasında 'görev bölüşümü' yapıyor. Yine çıkardığı yasalarla hukuksal tecavüzcüleri koruma ve aklama aracına dönüştürüyor. Tahrik indirimleri ile tecavüzü yaygınlaştırıyor ve tecavüzcülerin önünü açıyor. Kısa etek giymeyi, sokakta gezmeyi, devrimci olmayı, Kürt olmayı vb. tecavüze uğrama nedeni sayarak kadınları açıktan tehdit ediyor. Kürdistan da ise bunu daha özel olarak yapıyor. Kadrolaşan AKP kendi kadrolarını sadece devletin stratejik görevlerine yerleştirmekle ya da kendi ideolojisi ile yetiştirmekle yapmıyor. Özel olarak tecavüzcü kadrolu elemanlar yetiştirip bunları kirli savaşta kullanmak üzere Kürdistan'a gönderiyor. Bunu Kürdistan'da yaşanan toplu tecavüz olaylarında somut olarak görüyoruz. N.Ç onlarca askerin tecavüzüne uğradı. Yine Sêrt'te aralarında askerlerin, polislerin ve AKP üyelerinin de aralarında bulunduğu 13 yaşlarındaki kız çocuklarına dönük cinsel istismar ve tecavüz saldırısında olduğu gibi... Bu örnekleri daha da çoğalmak mümkün. Sêrt'teki cinsel istismar olayının açığa çıkmasından sonra Siirt Valisi Musa Çolak'ın 'dağa çıkacaklarına fuhuş yapsınlar' şeklindeki açıklaması ve son olarak Şirnex'te genç bir kadının kadrolu imam tarafından tecavüze uğraması, AKP'nin politikasının ne olduğunu gösteriyor. Şüphesiz AKP Hükümeti'nin bu saldırı biçimini Kürdistan'da daha özel biçimde yürütmesi batıda da durumu çok farklı kılmıyor. Sakarya'da cinsel istismara uğrayan 14 yaşındaki Ö.C'ye bu saldırıyı yapanlardan ikisinin polis şube müdürleri olması yine söze gerek bırakmıyor.

Kadını erkeğin malı olarak gören erk sistem Kürt kadının bedeni üzerinden de Kürt halkını teslim almaya çalışıyor. Ama nafiye. Kürt kadınlarının görkemli direnişi ve mücadelesi karşısında acizleşen AKP'nin bu kirli politikaları dün olduğu gibi bugün de yenilmeye mahkûmdur. Kadınlarımızın iradesi karşısındaki sömürgeci politikalar hayat bulmadı ve bulmayacaktır. Kürt kadınlarının örgütlü mücadelesini hiçbir güç yenemeyecektir.

Biz biliyoruz ki, namus insanın bedeninde olan bir şey değildir, tecavüze uğramak ise kadının ne suçudur ne de kadını değersizleştirir.

AKP'nin tecavüz politikasını boşa çıkartmak için kadın dayanışmasını yükseltmeli, birlik olmalı, örgütlülük düzeyimizi yükseltmeliyiz. Kadın örgütleri olarak tecavüz davalarını takip etmeliyiz. Tahrik indiriminin kaldırılması için mücadele yükseltmeliyiz.✪

SKM, H.Ö. davasının takipçisi olacağız

Şirnex'te AKP Hükümetinin kadrolu imamı olan M.D tarafından 11 yaşından 18 yaşına kadar tecavüze uğradığını kamuoyuna açıklayan H.Ö adlı genç kadının tecavüz davası Şırnak Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Konu ile ilgili yazılı bir açıklama yapan Amed, Dîlok, Dêrsim, Meletî ve Nurhak Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), "Hüseyin Üzmez'ler, Sedat Selim Ay'lar ve M.D'ler kadınların öfkesinden ve adaletinden kaçamayacaklar" dedi.

AKP Hükümeti döneminde taciz ve tecavüzün ayyuka çıktığını belirtilen SKM açıklamasında "Çıkardığı yasalar ve uyguladığı politikalarla devrildiği tecavüzcü devlet geleneğini sürdüren ve Sedat Selim Ay gibi devletin kadrolu tecavüzcülerini koruyan AKP, erkek egemen sistemi korumak için taciz ve tecavüzü meşrulaştırıyor ve tecavüzcüleri koruyor." denildi.

SKM açıklamasının devamında şu ifadeler yer verdi: "4+4+4 eğitim sistemi ile imam hatipleri yaygınlaştırmak isteyen ve gerek Türkiye de gerekse Kürdistan da kuran kurslarını yaygınlaştıran AKP'nin, buralara atadığı kadrolu imamları neye göre seçtiği Şirnex'teki tecavüz vakası ile anlaşılıyor"

"Hüseyin Üzmez'ler, Sedat Selim Ay'lar ve M.D'ler kadınların öfkesinden ve adaletinden kaçamayacaklar." denilen açıklamada SKM, kadınlara seslenerek, H.Ö davasının takipçisi olmaya çağırıyordu.✪

GÜNEYBATI KÜRDİSTAN DEVİRİMİ VE OLASILIKLAR

Fakat bazı elverişli koşullar işgali geciktirebilir ve başlarsa başarısızlığa uğratabilir. Emperyalist çekişmenin engellemesi dışında başta Kuzey güçlerinin başlattığı 'alan tutma' inisiyatifidir. Sömürgecileri zor durumda bırakan bu inisiyatif Suriye ve Rojava'yı işgale gitmesini geciktirmekte iki cephede birden savaşıma batağına düşmesi anlamında cesaretini kırmaktadır. Liberal dostları bu nedenle savaşı Erdoğan'a 'içte Kürt sorununa siyasi çözüm getir ki Suriye'ye savaşa ağrısız başla gidebilesin' aklını bu zorluğu dikkate alarak veriyorlar. Tabii Rojava ulusal özgürlük devrimi Kuzey'in direnişini güçlendiriyorken ve ulusal özgürlük mücadelesi bu iki parçada birleşik hale gelirken Kuzey'de atılıma geçen direniş Rojava'ya işgali geciktirici oluyor.

İki gerici cephenin uzun süreceği belli olan şiddetli savaşı koşullarından yararlanan Rojava halkımız iktidarı aldı. Üçüncü bir tarafa karşı savaşmak gücünde olmayanların bu durumundan barışçı yolla iktidarı almak için yararlandı.

Kuzey ulusal devriminin öncüsü, Suriye'de üslendiği onlarca yıllık geçmiş süreçte Rojava halkımız içinde geniş bir örgütlenme yaratmıştı. Bu çalışma Esad rejimini doğrudan hedef almamıştı ama yine de Kuzey'in ulusal özgürlük mücadelesini yürüten hareketin etrafında örgütlülüktü. Koşullar elverdiğinde Suriye'de de ulusal devrime kalkışabilirdi. Koşullar elverdi ve kalkıştı.

Suriye halk hareketi başladığında Rojava halkımız harekete geçti mücadeleye katıldı. Halk hareketini gerici iç savaşa dönüştüren cephenin kuyruğuna takılmadı. PYD ve yakın güçler bağımsız çizgide ısrar ettiler. Suriye Birleşik Komünist Partisi ve demokratik güçlerle Suriye Değişim İçin Halk Cephesi içinde yer alarak Demokratik Suriye Özerk Kürdistan için çalıştı. Komünistlerin ve bazı demokratik güçlerin, olası işgale karşı Esad rejimiyle uzlaşması üzerine, bağımsız çizgisini korudu. Özerk veya Federe Kürdistan-Demokratik Suriye programında ısrar etti.

Barzani'den etkilenen partiler ise Kürt Ulusal Meclisi (KUM) içinde birleşerek SNC ve Hür Suriye Ordusu gibi emperyalist işbirlikçisi gerici cephe içinde bir süre yer aldı. Ancak gerici cephenin Rojava halkına statü tanımama pervasızlığı nedeniyle bu gerici cepheden kopmak zorunda kaldı. PYD liderliğindeki cephe, bu güçleri gerici cepheden kopararak ulusal birlik içine çekti. Barzani aracılığıyla anlaşma yaptı.

PYD liderliğindeki Güneybatı Kürdistan Halk Meclisi (KHM), KYK (Kürt Yüksek Konseyi) içinde Barzani çizgisindeki partilere eşit üye statüsü vererek ulusal cephede tutma politikası izlerken, altındaki tüm örgütlerde, özellikle halk savunma güçleri içinde kendi egemenliğini koruyor. Bu yolla ulusal devrimin ilk zafer adımını başarıyla koruma mücadelelerinin güvencelerinden birini inşa ediyor. Çünkü ulusal devrim

koşullardan yararlanarak barışçı yolla iktidarı aldı ve KUM cephesi ulusal birliğe katılmak zorunda kaldı ama bu durumun hep böyle devam etmeyeceğinin bilincini en çok PYD liderliğindeki cephe taşıyor.

Ankara İşgali Umdu Karşısında Devrimi Buldu

Ankara'nın sömürgeci hesabı, tampon işgal bölgesi kurarak Rojava halkımızı statüsüz bırakmak ve ezmek, bu amaçla NATO'yu erken Suriye işgaline çekmek iken, Kürt ulusal devrimini karşısında buldu.

Ankara Rojava halkımızın örgütlülüğü ve gücünü, birkaç günlük işgalle halledilecek sandı. Fakat bütün sömürgeciler gibi sükut-u hayale uğradı. İşgalle önlemeyi umarken devrim buldu.

Şimdi Rojava halkımızın ulusal devrimi, önce iktidarı alarak olası sömürgeci işgale karşı ve daha acil olarak sömürgecilerin kendisi ve kuklalarıyla girişeceği sabotaj-toplu katliamcı saldırılara karşı kendisini hazırlıyor.

Bunun kendisi PYD'nin, söyleminin tersine gerçekte temel sorunun iktidar olduğu bilinciyle hareket ettiğini gösteriyor. Çünkü bu koşullarda iktidarı pekiştirmeksizin, devletleşme öğelerini tahkim etmeksizin ayakta kalmanın hiçbir şansı yoktur.

Rojava halkımızın ulusal özgürlük devri-

mi, politikalarını, öncülük eden PYD'nin çizgisinde oluşturuyor. Özerk ulusal-siyasi yönetimi kurmasına rağmen Suriye halklarına ve tüm demokratik güçlerine 'Demokratik Suriye'yi birlikte kuralım' çağrısında bulunması, PYD'nin Öcalan'ın görüşlerini izlediği ve Rojava devriminde etkin olduğu anlaşılıyor. Fakat kabul etmek gerekir ki bu politika; devrim ve karşıdevrimin güç ilişkisindeki somut duruma da uygundur. Özerk iktidar statüsünü baştan kurup kabul ettirecek, tüm demokratik güçlerle birlikte iki gerici cephe ve emperyalist sömürgeci işgal olasılığına karşı direnebileceğini umudunu yalnızca Kürt halkına değil Suriye halklarına da yayıyor.

PYD aynı zamanda gerici muhalefetin Ankara, Arap bölge gericiliği ve emperyalistlerin kotardıkları gerici iç savaştan uzak durmaya titizlik gösterdiğini ve Ankara ile emperyalistlerin olası işgale karşı kararlı olduğunu da kanıtıyor. Karşı devrimin bu cephesinin üstün güç ilişkisine karşı Suriye'nin değişik milliyet ve inançlardan halklarının demokratik güçlerinin büyümesine bel bağladığını ve onları harekete geçirmeye çalıştığını anlatıyor.

Güç ilişkilerindeki somut duruma uygun taktikler izlemek Barzani ve yanlısı Rojava partilerine ilişkin de yansıyor. KUM'ni kuran bu partiler başlangıçta SNC içinde yer almışlardı. Barzani'nin telkinin bu yönde olduğuna kuşku yok. SNC'yi destekleyen emperyalist güçlerden Irak'takine benzer bir politika doğrultusunda Kürtlere statü verecekleri beklentisi içindeydiler. Burjuva siyasi karakterleri şunu hesaba katmasını engelledi. ABD ve Avrupa emperyalistleri Suriye'ye savaş arabası olarak sürecekleri Ankara sömürgecilerinin ve Arap şovenisti SNC'nin Kürt karşıtı isteğini bir yana itip çok daha az güce sahip Kürtlerin haklı da olsa talebini kabul edemezlerdi. Çünkü emperyalist çıkarları için tek amaç Esad rejimini yıkarak emperyalist işbirlikçisi bir iktidar kurmalarını gerektiriyordu o kadar.

Barzani yanlısı partilerin SNC'yle görüşme ve katılmalarındaki tüm çabasına rağmen SNC Kürtlere statü vaadinde bulunma-

di, bulunamadı. En son Kahire toplantısında SNC'yle ortak toplantıyı terk etmek zorunda kaldılar.

KUM bu sonuçtan sonra tavrını netleştirerek PYD liderliğindeki Batı Kürdistan Halk Meclisiyle ilişkiye geçti ve Barzani'nin oluruyla Hewler'de 11 Temmuz 2012 tarihindeki ortak toplantıda Kürt partilerinin birlikte hareketi kararlaştırıldı. Bu gelişmeden sonra Rojava devrimi ve KYK zamandası olarak gerçekleşti. Diğer bir ifadeyle PYD, kendisinin de katıldığı Kürt ulusal birliği sağlandıktan sonra Rojava devriminin iktidarı alma adımını başlattı. Bununla iç içe ulusal birlik anlaşmasının sonucu olarak en üst karar organı olarak Kürt Yüksek Konseyi'ni (KYK) kabul etti. KYK'nın yarısını KUM ile paylaştı.

Fakat Rojava devriminin hızla yaydığı halk meclisleri, komiteler, halk savunma güçleri ve değişik alanlardaki örgütlenmelerde PYD ve yakınındaki güçlerin kesin egemenliği var. Özerk iktidarda gerçekte PYD ve yakın güçlerin kesin egemenliği KUM'daki partileri ve Barzani'yi rahatsız etti ki bu partilerin sözcüleri memnuniyetsizliklerini sürekli açıkladılar. Eylül ayı içindeki Hewler'de yapılan yeni toplantılarla KYK altında bölge ve şehir komitelerinin kurulması ortak kararına varıldı. Ayrıca her iki taraftan ortak danışma meclisi-ileride parlamento kurulana kadar kurulması öngörüldü.

KUM güçleri ve Barzani'nin SNC-Ankara-emperyalistler cephesinde savaşa katılması tehlikesi yakın olmaktan çıkarıldıktan sonra Rojava devrimi öz savunma hazırlığına ve kitlelerin örgütlenmesini azamileştirmeye ağırlık veriyor. Ayrıca Suriye iç savaşının yarattığı ekonomik zorlukları kullanan gıda spekülâtörü tüccarların yarattığı sorunlarla uğraşmak zorunda kalacağı anlaşılıyor.

Ezme Çabaları ve Olasılıklar

Ankara sömürgeciliği Rojava özerk yönetimin savaş nedeni saydığını Erdoğan'ın ağzından açıkladı. Sınır boyunca asker ve ağır silah yığınağını artırdı ve tanklara savaş manevrası yaptırıyor. Koşulları elverişli olmadığı için işgale henüz girişemediği için öncelikle gözdağı veriyor. Ancak elverişli koşulları yakaladığında işgale girişecektir.

Suriye'yi işgalini engelleyen etkenlerden biri Çin ve Rusya emperyalistlerinin muhalefetidir. Diplomatik yansımaları BM'de bulan ve Rusya'nın silah desteği biçiminde de süren bu engel tek engel değil. Libya işgali gibi kısa değil ve kara birlikleriyle çok daha uzun süreceği anlaşılan işgal savaşını, Esad rejimi ve ordusunu güçten düşürdükten sonra başlatmayı planlayan emperyalistler de Erdoğan'nın hemen 'tampon bölge/işgal'

hevesini kursağında bıraktı. Bir süre daha bırakacağına benziyor.

O sürede Ankara sömürgecileri, şimdi nasıl SNC ve müttefiki savaşçıları eğitip savaşa sürüyorlarsa aynı güçler ve doğrudan ajanlarıyla Rojava'da da sabotaj ve kitleli katliamlar gerçekleştirme yolunu tutacaklar, bu yolla özerk iktidarı yıkıma sürüklemeye çalışacaklar. Koşullar işgal için olgunlaşmaya kadar yıpratma savaşı sürdürecekler. Siyasi olarak Barzani'ye PYD liderliğindeki asıl öncüyü tasfiye etme baskısı uygulayıp, bunun gerçekleşmemesini yıpratma savaşı ve olası işgalin bahanesi olarak kullanacaklar.

Emperyalistler ve bölge gerici diktatörlükleri Suriye işgalinin koçbaşı olarak Ankara'yı kullanacakları için, olası işgali Ankara, Özerk Rojava'nın işgalinden başlatacaktır.

Fakat bazı elverişli koşullar işgali geciktirebilir ve başlarsa başarısızlığa uğratabilir. Emperyalist çekişmenin engellemesi dışında başta Kuzey güçlerinin başlattığı 'alan tutma' inisiyatifidir. Sömürgecileri zor

durumda bırakan bu inisiyatif Suriye ve Rojava'yı işgale gitmesini geciktirmekte iki cephede birden savaşa batağına düşmesi anlamında cesaretini kırmaktadır. Liberal dostları bu nedenle savaşçı Erdoğan'a 'içte Kürt sorununa siyasi çözüm getir ki Suriye'ye savaşa ağrısız başla gidebilesin' aklını bu zorluğu dikkate alarak veriyorlar.

Tabii Rojava ulusal özgürlük devrimi Kuzey'in direnişini güçlendiriyorken ve ulusal özgürlük mücadelesi bu iki parçada birleşik hale gelirken Kuzey'de atılıma geçen direniş Rojava'ya işgali geciktirici oluyor.

Rojava önderliğinin Demokratik Suriye çağrısı geniş çaplı bir cepheyi hemen kurmasa da, Suriye halklarının saflarında sempati yaratarak olası saldırı ve işgallere toplumsal desteği azaltıyor. Bu yalnızca Suriye'de değil Türkiye'de de paralel bir etki yaratacaktır. Ve Türkiye'de işgalci savaşı engelleme direnişi olarak başlayan mücadeleye güç katarak işgali önleme doğrultusun-

da rol oynayacaktır. Özellikle emperyalistlerin ve Ankara'nın taşeronluğunu yapan güçlerin Antakya kamplarından yansıyan saldırgan yüzü açığa çıktıkça AKP diktatörlüğünün 'vahşete karşı insani yardım' yalanı yırtılmakta işgal karşıtı mücadeleye sempatiyi artırmaktadır.

Arap halklarının isyanını Mısır ve Tunus'ta gerici restorasyona dönüştüren politik İslamcı partilerle emperyalistlerin (Mısır'da orduyla ittifak içinde) kurdukları rejimlerin pratiği ve Libya işgalinin sonuçları da Suriye işgaline karşı tepkileri biriktiriyor. İşgali geciktirmenin yanı sıra işgal karşıtı mücadeleyi güçlendirici rol oynuyor.

Fakat halkımızın fedakarca mücadelesi ve ulusal özgürlüğü kazanma kararlılığı Ankara'nın ve emperyalist güçlerin işgalinin karşısındaki en büyük dirençtir. Onların hesabı gerçekleşmeden devrimi karşısına çıkararak ön aldığı gibi öz savunma kararlılığı onları şimdiden kara kara düşünmeye zorlamaktadır. Daha önemlisi de halkımız özgürlük sever niteliğiyle bölge halkları, bütün demokratik ve antiemperyalist güçler üzerinde sempati ve dostluğunu geliştirmekte, esin kaynağı olmaktadır.

Birleşik Ulusal Mücadele

Rojava devrimi, Batı'nın, Kuzey'in ve Doğu'nun ulusal özgürlük mücadelesinin birleşikliğini bir adım daha ilerletti. Üç parçada halkımızın ulusal demokratik mücadelesinin gelişmesi ve bu mücadeleleri aynı öncünün yürütüyor olması birleşik mücadeleyi geliştiren iki temel etkidir. Güney'deki federasyonun burjuva feodal liderliği oradaki ulusal mücadeleyi statü elde etmiş olsa da gerici bir sonuçla sonlandırdı. Güney halkımız kaderini kendi

gücülle çizeceği bilincini, enerjikliğini yitirdi. Ne Kuzey'e destek veriyor ne de birleşik mücadeleye katılıyor. Ulusal birleşik mücadelenin kalbi Kuzey'de atıyor ve Güneybatı ile Doğu'yu saflarına katarak ilerliyor.

Kuzey'in devrimcilik üreten niteliği ulusal birleşik mücadeleyi sürükleyen kaynak oluyor, olmaya devam edecek. Ayrıca vurgulamak gerekir ki bölge halklarının demokratik ve sosyalist güçleriyle ittifak anlayışındaki kararlılığıyla halkların kardeşliği ve mücadelesinde halkımızı en ön plana çıkarıyor.

Eğer kardeş halkların, Filistin başta olmak üzere bölge halklarının mücadelesi, emekçi karakterin hegemonyasına doğru yürürse, bölgede emekçi devrimlerinin yeni bir dalgasını hazırlamada halkımız ilk kıvılcımlardan biri olacak. Rojava halkımız bu kıvılcımı büyüttüğü ve devrimi sürdürmeye kararlılıkla hazırlandığı için Rojava devrimine bin selam olsun!🌟

Demokratik Toplum Kongresi'nin 5-6 Mayıs 2012 tarihlerinde Amed'de gerçekleştirdiği "Demokratik Özerklikte Ekonomi" başlıklı sempozyumda konuşan sosyalist yazar İbrahim Okçuoğlu'nun sempozyuma sunduğu tebliğin üçüncü ve son bölümünü yayınlıyoruz...

DEMOKRATİK ÖZERKLİKTE EKONOMİYE SINIFSAK BAKIŞ - 3

Demokratik Özerklik kendi ekonomi modelini oluşturmak için mevcut toplumsal ve ekonomik yapıyı altüst edici adımlar atmak zorundadır. Bu alanda birkaç öneri:

1-Ekonomik kaynaklar Demokratik Özerklik yönetiminin tasarrufunda olmalıdır. Uygulanabilirliğin temel koşulu budur.

2-Demokratik Özerklik, hakim olduğu sınırlar içinde oluşturulan ulusal geliri, toplumun çıkarlarına göre paylaşma özgürlüğüne sahip olmalıdır. Ne kadarının yeni yatırımlar için kullanılacağına, ne kadarının işgücü karşılığı olarak çalışanlara verileceğine, sermaye payının ne kadar olacağına karar verebilmelidir. Ekonominin demokratikleştirilmesinin veya toplumsallaştırılmasının "olmazsa olmaz" koşulu, ulusal gelirin paylaşımında söz sahibi olmaktır.

3-Demokratik Özerklik, ekonomiyi planlayarak; toplumun; işçi ve emekçi yığınların katılımını sağlayarak yönetecek mekanizmaları kurmalı ve işlevsel kılmalıdır. Bu da "demokratik toplum"un kurulması için "olmazsa olmaz"lardan birisidir.

4- "Demokratik toplum"un ve "toplumun ihtiyaçlarını karşılayan ekonomi"nin oluşturulması esas amaç ise Demokratik Özerklik, her şeyden önce yabancı sermaye ile ilişkiye girmemelidir; yönetim alanındaki yabancı sermayeyi toplumsallaştırmalıdır. Bu anlamda merkezi sistemin, emperyalist devletlere, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi uluslararası kurumlarıyla imzaladığı her türlü bağımlılık anlaşmasının, borç ve faiz yükümlülüklerinin özerk bölgede geçersiz olduğunu açıklamalıdır.

5-Demokratik Özerklik, hakimiyet alanında mali, askeri ve coğrafi imkânlarının yabancı güçler tarafından kullanılmasına izin vermemelidir. Bu anlamda merkezi sistemin NATO ve emperyalist ülkelerle imzaladığı askeri anlaşmaları tanımamalıdır.

Tarımda:

1- Demokratik Özerklik, hakimiyet alanında toprakların nispeten adaletli paylaşımı sağlamalı; birkaç kişinin elinde toprak yoğunlaşmasına son vermeli; köylünün toprak talebi gerçekleştirilmelidir. Toprak dağıtımını köylü komiteleri tara-

findan yerel özgünlükler göz önünde tutularak gerçekleştirilmelidir.

2-Veya toprakların kolektifleştirilmesi için kooperatifçilik yaygınlaştırılmalı, kolektif üretimin bireysel üretimden ne denli üstün olduğu köylüye örnek çiftlikler kurarak gösterilmelidir.

3-Demokratik Özerklik yönetimi, tarımda makine istasyonları kurarak, üretici köylünün makine ihtiyacı karşılanmaya çalışmalıdır.

4-Demokratik Özerklik yönetimi üretici köylünün ürünlerini kooperatifler vasıtasıyla pazara sürmelidir; aracılar, tüccarlar devre dışı bırakılmalıdır.

5-Demokratik Özerklik yönetimi küçük ve orta köylülüğün toprakları üzerindeki her tür ipoteği kaldırmalı, tefecilere, bankalara, büyük toprak sahiplerine, var olduğu kadarıyla ağalara vb. borçlarını geçersiz saymalıdır.

6-Demokratik Özerklik yönetimi, var olduğu kadarıyla feodal ilişkilere karşı mücadeleyi örgütlemeli; köylülüğün çağ dışı anlayış, gelenek ve göreneklerle, aşiret ilişkileriyle kişiye, aileye, sülaleye bağımlılığı yıkılarak özgür insanlar haline gelmeleri için bütün imkanlar seferber edilmelidir. Bu bir aydınlatma çalışmasıdır.

Şüphesiz ki, doğru olan, tarımda önemli üretim araçlarının (toprak ve temel makineler) toplumsallaştırılmasıdır; Demokratik Özerklik yönetiminin tasarrufunda, kontrolünde olmasıdır. Ama bu bir devrim sorunudur.

Sanayi alanında:

1-Azami karın ifadesi olan büyük sermaye ve yabancı sermaye Demokratik Özerklik yönetiminin kontrolünde olmalıdır; toplumsallaştırılmalıdır. Gerek bu işletmelerde ve gerekse de bireysel kapitalist işletmelerde ücret, çalışma, sağlık,

çevre sorunları işçi komitelerine devredilmelidir.

2-Küçük üretici hammadde temini, sermaye ihtiyacı (kredi) ürünün pazarlanması (kooperatif) bakımında desteklenmelidir.

3-Demokratik Özerklik yönetimi teknolojik gelişmeyi ve ekonomide uygulanmasını desteklemelidir.

Mali alanda:

Demokratik Özerklik yönetimi, bankalar üzerinden tekeli mali sermayenin ekonomi üzerindeki hakimiyetine son vermelidir. Üretici köylülüğün bankalara borcu silinmeli; banka gibi mali kurumlar özerk yönetimin kontrolünde üretime hizmet eden kurumlara dönüştürülmelidir.

Çalışma alanında:

Demokratik Özerklik yönetimi, çalışabilir nüfusa çalışma olanağı sunmalıdır. Bu onun "olmazsa olmaz" sorumluluklarından biridir.

Vergi alanında:

Demokratik Özerklik, kendi sınırları içinde vergi sisteminde ve toplanmasında merkezi sistemden bağımsız olmalıdır. Vergilendirmede adaletsizliğe son vermek için Demokratik Özerklik, dolaylı vergiler kaldırılmalı, gelire göre vergi (gelire göre değişen) vergi sistemini uygulamalıdır.

Bu ve benzeri talepler dünya kapitalist sisteminden kopmaksızın da gerçekleştirilebilir.

Ancak bunların gerçekleştirilmesi durumunda Kuzey Kürdistan coğrafyasında toplumsal ilerleme sağlanabilir.

Sonuç itibarıyla şunu söyleyebiliriz:

Sorun salt bir reform, mevcut sistemin iyileştirilmesi çerçevesinde ele alındığında muazzam bir direncin örgütlenmesi gerekir; sadece Kürt coğrafyasında değil, bütün Türkiye coğrafyasında örgütlenmiş, toplumun dinamik güçlerini harekete geçiren örgütlü bir direnc, merkezi sistemi, formüle edilen talepler doğrultusunda adım atmaya zorlayabilir. Ne var ki, böylece ancak sosyal alanda, sistemin demokratikleştirilmesi alanında birtakım adımlar atılmış olur.

Demokratik Özerklik, taşıdığı ekonomik, politik ve sosyal içeriği bakımından faşist diktatörlük karşısında onurlu bir duruşun ifadesidir; taşıdığı içerik bakımından ilerici bir projedir. Bu anlamda desteklenmesi gereken bir projedir.✿

'MARKSizm nedir? Komünizm ne kadar uzakta?'

6 yıldır F tipi cezaevinde tutulan yazar Arif Çelebi, ikinci kitabında, yeni bir dünya özlemiyle Marksizmi anlamak isteyenlere, basit ve anlaşılır bir okuma olanağı sunuyor.

6 yıla yakın bir zamandır F Tipi hücrede tutulan yazar Arif Çelebi'nin ikinci kitabı "Marksizm Nedir? Komünizm Ne Kadar Uzakta?" Akademi Yayınları'ndan çıktı.

8 Eylül 2006'da tutuklanan ve o tarihten beri tutuklu olarak yargılanan Çelebi, hala haftalık sosyalist gazete Atılım'da yazmaya devam ediyor.

Cezaevinde olduğu süreçte "Komünizmin Şafağı" adlı bir kitaba da imza atan Arif Çelebi bu son kitabında, yeni bir dünya özlemiyle Marksizmi anlamak isteyenlere, basit ve anlaşılır bir okuma olanağı sunuyor. Çelebi, Marksizmi okumanın ve tartışmanın hiç de korkulduğu kadar karmaşık ve zor olmadığını göstermek için edebi bir anlatım dili kullanıyor. Daha ilk sayfadan kendinizi Aristo'nun Asos'taki Felsefe Okulu'nda hissedip hararetli bir tartışmanın içine giriyorsunuz. Tabi Çelebi'nin tercihi ne Asos ne de Fırat... O'nun tercihi Dicle'nin kıyısı...

"Neden Fırat değil de Dicle?"

Fırat, hızlı ve uğultulu akar, Dicle, sessiz ve derinden. Bundan mıdır bilinmez, Kürtler erkek çocuklarına Fırat, kız çocuklarına Dicle adını verir.

Biraz da bu yüzden tercihimiz Dicle'den yana. Komünizm, bir bakıma, kadında gizil olanın bütün özel mülkiyet çağlarının bıraktığı etkilerden arındırılarak açığa çıkarılması ve toplumsallaştırılması, dünyanın ruhu kılınmasıdır.

Hepsi bu değil, varsaydık ki;

Fırat pratiği, Dicle bilinci ifade eder.

Bir an pratiğin uğultusundan kendimizi biraz uzaklaştırarak dingin bir ortamda çeşitli meseleler üzerine bazı tartışmalar yapmak istedik...

Dicle'nin kıyısındaız.

Nehrin karşı tarafına ulaşım sallarla sağlanıyor. O tarafta üzüm bağları sıralanıyor. Bizim tarafta her yer meyve bahçesi. Elma ağaçlarından göz alıcı elmalar sarkıyor. Armut ağaçlarında geçmiş günlerin hüznünü taşır gibi yapraklar sararmaya başlamış bile, yalnızca kış armudu ağaçları büyüyen meyveleri ile yeşil bir gururla salınıyor.

Anlaşılabileceği gibi sonbahardayız. Eylül güneşi Dicle'nin sularında ışıltıyor, kuş cıvıltıları, ara sıra esen rüzgarla salınan ağaç dallarının ve bir de üzerine basılırken

henüz yeni sararmaya başlamış yaprakların çıkardığı hisirtilar dışında bir ses yok. Narin narin akan nehirden ve nehir boyundaki bahçelerinde çalışırken birbirine seslenen insanların uzaklardan gelen belli belirsiz seslerini saymazsak tabi.

Oturaklarımızı nehrin kenarındaki çimenliğin üzerine suyun akışını görebilecek biçimde bir hilal gibi dizmişiz. Bir tartıştırıcı ve pek çok tartıştırmacı var. Herkes her an lafa girebilir, soru sorabilir ya da fikir belirtebilir. Sizin anlatacağınız free takılıyoruz biraz, komünal bir ilişki var aramızda.

Siz de katılmak istiyorsanız, "kapımız herkese açık" diyemiyoruz, zira kapısız, penceresiz, duvarsız bir okul burası, dört bir yanımız açık, kalbimiz de. Zihninizi ne kadar açacağınız ise size kalmış.

Tartışmamız bir nehir gibi, soyunun tüm giysilerinizden nehir olun..."

Bu çağrının ardından başlayan tartışma ve geçen ilk diyaloglar kitabın formatı hakkında yeterince açıklayıcı:

"Filozoflar dünyayı yalnızca değişik biçimlerde yorumladılar; oysa sorun onu değiştirmektir' (Marks- Engels 11. TEZ)

- Öyle sanıyorum ki, Marksizmle ilgili az çok bilgisi olup da 11. tezi duymayan yoktur.

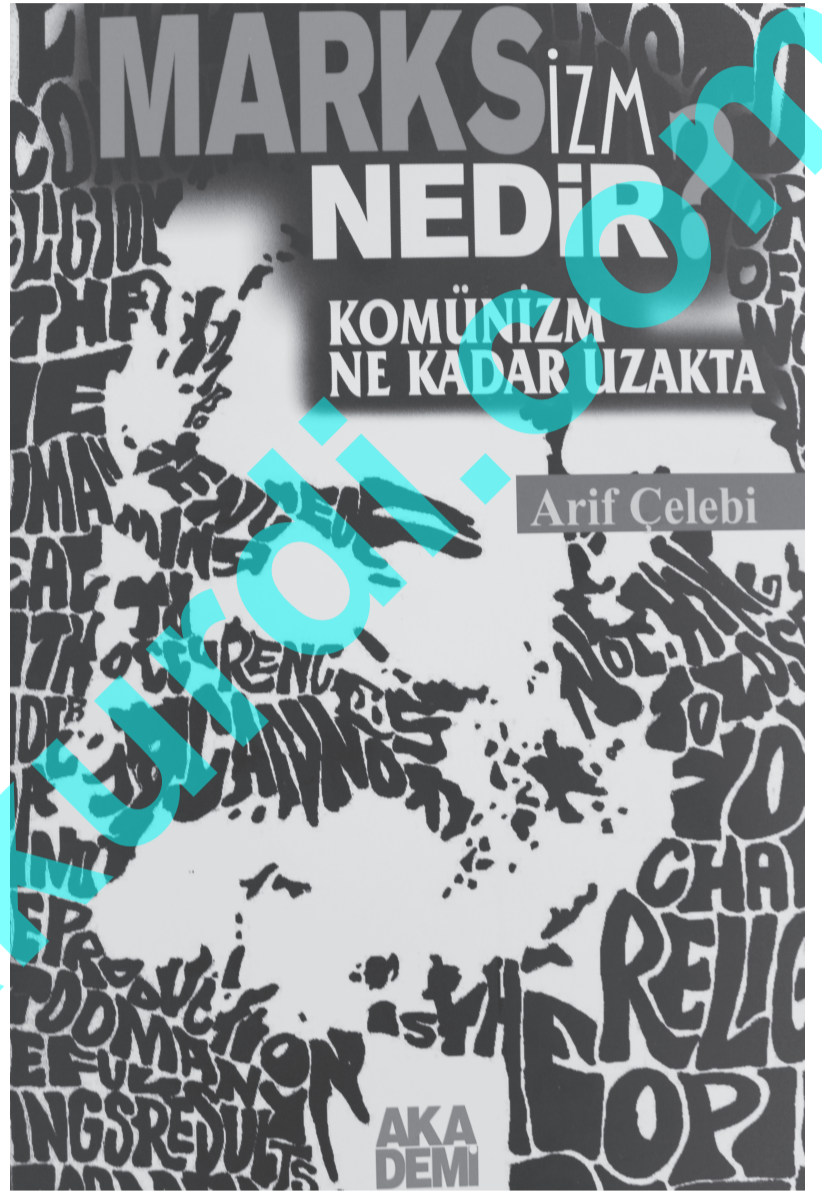
- Duymasına duydum da, teze dair aklımı tırmalayan bir şeyler oldu hep. Filozoflar dünyayı değişik biçimlerde yorumladılar, oysa sorun onu değiştirmektir deniyor, iyi de bir şeyi doğru dürüst yorumlayamadan, onun bilincine varmadan, ona yeni bir biçim ve içerik vermek, onu değiştirmek mümkün mü?

- Marks "değişik biçimlerde yorumladılar" demiyor, "Yalnızca değişik biçimlerde yorumladılar" diyor. İkisi birbirinden farklı. Karşı çıkılan "yorumlamak" değil, "yalnızca yorumlamak".

- Şimdi anladım.

- Neyi anladın?

- Yorumlamaya karşı çıkmıyor, yalnızca

yorumlamaya, onunla yetinmeye karşı çıkıyor.

- Daha bu işin "le le!"si, bir de işin "lo lo!"su var.

Herhangi bir olay gibi ortaya atılan herhangi bir görüşle ilgili bir değerlendirme yapıldığında dönemin koşulları mutlaka hesaba katılmalı. Aksi takdirde konu edilen şey bütün var oluş bağlantılarından kopuk ele alınmış olur. Koşullardan bağımsız, donuk ve hareketsiz.

- Metafizik yöntem!

- Doğru. Marksizmi de diyalektik kantarına vurmali, tarihsel materyalist bir analize tabi tutmalıyız. Onun da, içinde bulunduğu değişim halindeki koşullar ve o koşullar üzerindeki etkisi ile incelenmesi gerekir. Söz konusu ettiğimiz düstur, Feurbach üzerine tezlerin 11.'sidir. Marks'ın Engels ile birlikte Hegel'den sonra Feurbach'tan kopmaya başladığı dönemin ürünüdür. Bir "kopuş"u yansıtır. Asıl hedef Hegel'dir. "Yalnızca yorumlamak" en çarpıcı ifadesini Hegel'de bulur..."

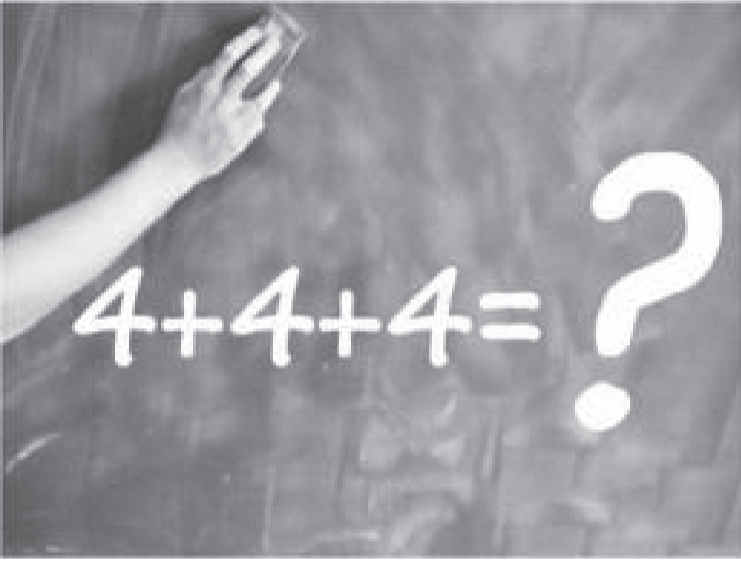
İşte yazar, bu keyifli tartışmalar için özellikle de gençleri Dicle'nin kıyısına bekliyor.

Haydi gidelim!★

4+4+4=Din bezirganlığı + Ucuz iş gücü + Cinsiyetçilik

Kendisini, Türkiye'sine "sevgi" enjekte etmeye adanmış ve "sevgi" sözleriyle her daim ekranlarda milleti, vatani için gözyaşları döken ve tabiri caizse "helak" eden bir insan O. Hatırlamadınız mı? Öyleyse şunları da dinleyin! Hani her ülkede 'güzel' Türkçesini olimpiyatlar düzenleyerek yaymaya çalışan ve her kesimi asimile etmek için okullar açan, her yerde dershaneleri, kolejleri, evleri, kadroları olan bir insan o. Evet, Fattullah Gülen'den bahsediyorum!

Amerikan üslerinde eğitim almış, "Made in

Pentagon" imzalı bu şahsiyet her geçen gün kirlî politikalarıyla bizleri, yani gençliği hedef alıyor. Toplumun her kesimine dair tekçi, inkarcı, imhacı ve sömürücü politikaları olan bu zat önce 'iş'e genç nesilden başlıyor. Çünkü ağacı yaşken eğmek gerekli!

Yaklaşık bir yıldır tartışılan ve son dönemde başta öğrenciler olmak üzere, aydınlar, devrimciler, demokratlar, emekçiler gibi toplumun birçok kesimi tarafından protesto edilen 4+4+4 eğitim sisteminden bahsedelim biraz. Bu sistemle birlikte AKP hükümetinin kendi ideolojisini küçükten büyüğe doğru en ince detayına kadar işlediğini göreceğiz. Hepimiz başbakan Tayyip Erdoğan'ın 'tinerici olacağına dindar olsun' sözlerini hatırlarız. Aslında bu ideolojik saldırının ilk nidaları o sözlerle kendisini göstermişti. Gençliğin dindar olmasını istemesi aşırı inançlı olduğundan kaynaklı değil tabi ki! Öyle olsa gözünü kırpmadan Roboski'deki gençleri vahşice katletmezdi. Hesap başka!

Aslında başbakanın dindar nesilden kastı sorgulamaktan uzak, her şeyi kabul eden, 'sus' deyince susan, suya sabuna dokunmayan gençlik kuşağı. Öyle ki bunu daha eğitim görmeye hazır olmayan 66 aylık bir çocuktan başlatmayı düşünecek kadar gözü dönmüş Başbakan'ın. F. Gülen'le aynı genetikten işte! Ama Erdoğan henüz tuvaletini yapmayı bile bilmeyen çocukları gözüne kestirdiği için daha cüretkar!

Yeni uygulamaları çocukları erken yaşlarda okula almakla sınırlı değil tabi ki. Yürürlüğe giren bu uygulamada seçmeli ders olarak peygamberin

yaşamı, Kuran-ı Kerim eğitimi verilecek. Belki ilk etapta bunu duyan işçi emekçi halkımız 'Ne alaa' tepkisi vermiş olabilirler ama bu o kadar 'alaa' bir şey değil. Hatırlarsanız eğer, bir dönem de müfredata Aleviliği anlatan konuların konulacağı söylenmişti nitekim bazı yerlerde uygulanmıştı. Fakat tekçi, inkarcı, asimilasyoncu bir devletin kurumu olan okullarda ne kadar 'gerçek' Alevilik anlatılmıştı? AKP hükümeti tam bu uygulamayla göz boyamaya çalıştığı dönemde "Aleviler Cemevlerinde oynuyorlar ibadet etmiyorlar" sözleriyle boy göstermişti ekranlarda başbakan.

Kolektif kapitalist olan devletin bugünkü temsilcisi AKP, kendi çarkını döndürebilmek için sömürdüğü milyonlarca işçi yetmezmiş gibi daha fazla kar için ucuz iş gücü arayışına girdi. Öyle bir yöntem bulmalıydı ki ne kimse greve gitmeliydi ne de insanlar bunun bir sömürü olduğunu anlamalıydı. En iyi yöntem ise pahalı reklamlarla pazarladığı ve bizzat Tayyip Erdoğan'ın ekranlarda boy gösterdiği "Eğitimde çığır açtık", veya 'Herkesi genç yaşta meslek sahibi edindireceğiz' sözleri oldu tabi. 'Vaaay be, hanım biz harbinden AB'ye gireriz artık" diyenler oldu mu acaba? Görünüyor ki çocuk işçiler yetiştirmek konusunda Çin'den çok şey öğrenmiş Türk devleti.

Bu uygulama ile çok küçük yaşlarda başlayan stajlarla emek sömürüsü gerçekleştirilecek. Geçmişteki uygulama bile ne denli büyük bir sömürüyü kapsıyordu. Yüz binlerce genç saatlerce köle gibi çalıştırılarak emeğinin karşılığında ücretini ya alamıyordu ya da çok az alıyordu. Böylelikle sermayedarların cepleri şişiyor, kapitalist devletin yüzü daha bir gülüyordu. Meslek liselerinin sayısını arttırma fikri ise tam da bu amaçla ortaya çıkmıştır. Neden bir işçiye verdiği üç kuruşu yani

Ciwanên Azad / Özgür Gençlik ☆

asgari ücreti de versin ki!? Oradan da kısmak gerek ceplerinin dolması için! Böylelikle daha fazla 'gemicik' alacak Avrupalarda, Amerikalarda okuyan çocuklarına.

Tabi çocuk işçiler konusunda bahsederken çocuk gelinlerden bahsetmemek olmaz. Malum dönemi boyunca kafayı kadınlara takmış bu erkek egemen sistem partisi küçük yaşta kız çocuklarına da bir ayar çekmeden yapamaz. Kadının tüm öğretilmişliklerinden sıyrıldığında ve en önemlisi bir şeye inandığında nasıl mücadeleciler olduğunu bilen AKP, çocuk yaşta kız çocuklarını toplumdan koparmaya ve bir erk hükmü altına girmeye zorluyor. Bunu uzaktan eğitim saçmalığıyla ise temellendiriyor. Yani zorunlu eğitimin son bulması ile isterse evinde de eğitim görebilir kız çocukları. Özellikle Kürdistan'da feodal yargıların hala çok yaygın olması ile birlikte eğitimde ki zorunluluk ta kalktığında kız çocukları hepten okullardan alınacaklar. "Evinde de okuyabilir, hatta çocuğuna bakarken de okuyabilir" fikri gün geçtikçe hızla yayılacak. Daha kendisi çocukken kucağında bir çocukla 'evinin kadını, çocuklarının anası' olacak.

Kısacası AKP'nin son sürümü olan 4+4+4 sistemiyle eğitim, daha fazla piyasacı, daha fazla dini ve daha fazla cinsiyetçi oluyor. Bu da biz gençlerin geleceğinin gaspı anlamına gelmektedir. Buna izin vermeyeceğiz, geleceğimize sahip çıkacağız...☆

Amed SGD ve LÖB imza kampanyası başlattı

Amed SGD ve LÖB; har(a)ç adaletsizliğine karşı ve parasız, anadilde eğitim, tutuklu öğrencilerin serbest bırakılması, ikinci öğretim öğrencilerinin harçlarının bütün görüngüleriyle kaldırılması talebiyle imza kampanyası başlattıklarını duyurdu.

SGD adına açıklama yapan Ahmet Yener, AKP hükümetinin iktidara geldiği günden beri, öğrenci gençliğin mücadeleciler isyankâr enerjisinden korktuğunu belirtti.

AKP hükümetinin 1. öğretim ve açık öğretim öğrencilerinin harçlarını kaldırdığını açıkladığını, 2. öğretimde veya okullarını uzatan öğrencilerden ise har(a)ç alınmaya devam edileceğini vurgulayan Yener, şunları kaydetti: Bir yandan kendi "dindar" genç kadrosunu yaratmaya çalışırken bir yandan ise adaletsizliğe, sömür-

rüye karşı başkaldıran, en demokratik taleplerle sokağa çıkan gençlere ise biber gazlarıyla, soruşturma terörü ile saldırıyor. Parasız, anadilde eğitim istedikleri için yıllarca ceza alan, üniversitelerinden atılan, uzaklaştırılan arkadaşlarımız ise hala herkesin hatırlarındadır".

Yener, bütün gençliği geleceğine sahip çıkmaya, AKP'nin bütün yalanlarını teşhir etmeye ve kampanyamıza destek vermeye çağırıklarını ifade etti.

LÖB üyesi Serhat Barış Atas'ta yaptığı açıklamada, "Bizler LÖB olarak okullar açılır açılmaz SGD'nin başlatmış olduğu imza kampanyasının bir bileşeni olarak bulunduğumuz bütün liselerde kampanya çalışmalarını sürdüreceğiz" dedi.☆

Birlik Devrimi

10 Eylül 1920'de Mustafa Suphi ve yoldaşları Bakü'de Türkiye Komünist Partisini kurdular. Suphi ve yoldaşları, Türkiye ezilenlerinin emekçilerinin kurtuluşunu hedefliyorlardı. Ancak karanlığın bekçileri, ezilen halkların, işçi ve emekçilerin kurtuluş umudunu kırmak için Komünistleri Karadeniz'de boğdurdular. Karadenizde boğulan işçilerin emekçilerin, kısaca tüm ezilenlerin geleceği idi.

10 Eylül 1920'den tam 74 yıl sonra yine bir 10 Eylül'de Türkiye ve Kuzey Kürdistan halklarının yazgısını değiştirmek iddiasıyla birlik devrimi gerçekleştirildi. 10 Eylül 1994'te gerçekleşen birlik devrimiyle TKİH ve TKPML Hareketi kendilerini fesh ederek Marksist Leninist Komünist Parti'yi kurdular ve adına 'birlik devrimi' dediler. Evet, bu pratik devrim niteliğini hak ediyordu. Çünkü, dönemin hâkim devrimci tarzının, kendiliğindenciliğin terk edilmesi, izahatçılığa, kaydediciliğe, statükoculuğa savaş açılmasıydı. Birlik Devrimi, halkların mücadele tarihine kazandırılmış, birleşik mücadelenin ve Türkiye Devrimci Hareketi'nin yolunu açan parlak bir pratiktir.

Bu hamleyi bir 'devrim' olarak nitelemeyi gerektiren sebepler, kısa zaman içinde kendi dolaysız sonuçlarını gözler önüne serdi. Bunların başında Gazi Ayaklanması geliyordu. Bugün bile hala karşı devrimcilerin -kirli senaryoları için bile olsa- Parti ile birlikte telaffuz ettikleri bir kalkışmadır. Kontrgerillanın bir Alevi-Sünni gerici çatışması yaratma hevesiyle gerçekleştirdiği saldırı Parti'nin öncülüğünde bir devrimci ayaklanmaya çevrildi. Faşist devlet karşısında devleşen devrimci kitle hareketini kanla bastırma yolunu seçti.

Parti, Gazi Ayaklanması'nda barikat ateşleri içinde var etti kendini. İddianın gerçeğe dönüşümünün resmiydi bu. Gazi volkanından sokaklara akan öncü faşist karargahları bir bir dağıyan bir ateş topuydu artık. Faşist devlet tüm tarihinde yaptığı gibi intikam hırsı içinde Parti'nin en değerli evlatlarına yöneldi.

Hasan Ocak bunlardan biriydi. Gazi Ayaklanması'nın komutanı, ayaklanmayı yayma taktiğiyle devrimci cüreti kuşanmış bir parti savaşçısıydı. Hasan Ocak, Parti'nin kurucu üyelerinden, yapıcılarındandı. O, kendisinin de öznesi olduğu birlik devriminin eserinin bu coğrafyada hangi misyonu taşıdığını en iyi bilenlerdendi. Kontrgerilla Hasan Ocak'ı kaçırdı ve katletti. Haftalarca onun izini süren yoldaşları ve ailesi faşist devletin kaybetme politikasına büyük bir çomak soktu. Mücadelenin her türlü aracını ustaca kullanan komünistler kayıplara karşı mücadelenin de öncüsü oldular.

Birlik Devrimi bir iddia idiyse, Gazi Ayaklanması ve kayıplar mücadelesi bunun ete kemiğe bürünmesiydi. Daha bir yıl geçmeden Parti, dostun ve düşmanın ilgi odağı oldu. Bunu yaratan elbette ki birlik devriminin mayasındaydı. Bunlar; iddia, cüret, adanmışlık ve kararlılık.

1 Mayıs 1996, Parti'nin görkemini gösteriyordu. Kadıköy meydanındaki dev korteji adeta bir devrim geçidini andırıyordu. Hemen ardından başlayan tecrit saldırısına karşı da hem sokaklarda devrimci öfkenin sesi, hem de zindanlarda feda ruhunun adresi oldu. 1996 ölüm oruçlarında Merkez Komitesi üyesi Hüseyin Demircioğlu, 'ilk ben olmalıyım' diyerek ölümsüzleşti.

Parti cüretkar yürüyüşünde şehitler verdi. Düşmanın tasfiye saldırılarına maruz kaldı. Fakat bu devrim maratonunda kaçınılmazdır. Parti'nin devrim koşusunu yöneten anlayış

her saldırıya karşı yeniden ve daha güçlü ayağa kalkmak olmuştur. Dün de öyleydi, bugün de...

Peki Birlik Devrimi bugün bakımından hangi mesajlarla yüklüdür? Tarihsel olanın güncelliğinde durum nedir?

Komünistler, her şeyden önce Birlik Devrimi'yle kendi gelişimlerini yönetme, iradeyi, gücü birleştirme ve birleşik mücadelenin önemini açığa çıkarma noktasında önemli bir kazanım elde ettiler. Bu kazanım bugün Halkların Demokratik kongresinde somutlaşmaktadır. HDK, ezilenlerin, emekçilerin ortak cephesini oluşturmada, geleceği kazanmada ve kazanımları kalıcılaştırmada çok önemli bir araçtır. Komünistler bugün birleşik mücadelenin önemini bir kez daha bilince çıkararak ilişkilendiriyorlar HDK ile. Çünkü Kürdistan ve Türkiye birleşik devriminin yolunu birleşik mücadele açacaktır. Halkımızın dilinin, kültürünün, inkar edildiği; eşit yurttaşlık hakkının tanınmadığı, işçi ve emekçilerin sefaletle mahkum edildiği, parasız eğitim hakkının gasp edildiği, işçi ve emekçilerin güvenceli, çalışma haklarının ellerinden alındığı kadın katliamlarının sürdüğü, Alevilerin haklı ve meşru taleplerinin kabul edilmediği koşullarda birleşik mücadelenin, dolayısıyla birlik devriminin önemi bir kez daha açığa çıkmaktadır. Devletin, terörle mücadele kanunu ve ağır ceza mahkemelerini halklarımızın üzerinde bir kılıç gibi salladığı koşullarda birleşik mücadeleden başka yol gözükmemektedir. Devrim ve sosyalizm mücadelesinin gelişmesi bu gerçekliğe sınıksız bağlıdır.

Birlik devriminin kazanımları bugün komünistlerin yolunu aydınlatmaya devam ediyor. Komünistler bugün, bu kazanım ve birikimi arkalayarak şehitlerinin bakışlarını hissederek ateş altında yürüyüşlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Selam olsun 10 Eylül'ü yaratan iradeye!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!✪

Değerli okurlar zindanlardan yollanan ve ESP Amed İl Kongresi'nde okunan mesajları olduğu gibi yayınlıyoruz...

Sevgili arkadaşlar, hevale heja

Yaklaşık 10 yıl kadar önce "Merhaba Amed, Merhaba yeniden" yeni araçlarla ve hedeflerle Amed'in bağrına koşmuşlardı sosyalist yurtseverler. Yoksul köşelerinde taş taş üstüne koyarak emek, özveri ve kararlılıkla umudun sesini daha da yükseltmek için mütevazı bir başlangıç yapmışlardı "Azadî" özlemi ve hedefiyle...

Mütevazı ama kararlı, gelecek düşleri ise sınırsız!...

Yabancıları oldukları bir yer değildi kuşkusuz. Çünkü zamanla küllense de, umuda dair ocaklar hiç sönmemişti Amed'de. Ne var ki hayat yepyeni görevler koyuyordu önterine. Üstelik özgürlük düşleri için, zorlu yollardan geçerek zaten ayaktaydı Amed ve Kürt halkı. Şubat sancısı, linç terörü ve artan zulmü görmüş ama boyun eğmemiştir.

Bu onurlu yürüyüşe katılmak için yeni bir başlangıç gerekliydi. Gençleri, yaşını almışları ve özellikle de kadınlarıyla sosyalist yurtseverler, güzelim Amed'in görkemli tablolarına umudun mavisini eklemeye giriştiler, inatla, emekle ve kararlılıkla... Kesk û sor û zer'e, kızıl yıldızlı mavi yakışır- dı ne de olsa.

Erxenî'ye, Pîran'a, Bismil'e, Farqin'e ve tarihin tanığı surlarının gölgesinin düştüğü Heysel'e, Dicle'ye, özel olarak da gönüllerin paytaxtı Amed'e dokunmak demektir bu.

Vefalı Amed unutmaz, biliriz. Şimdi bile güneş vuran duvarlarında ki yüzünü gösteren eski yazılarla be nevi hafıza tazeler gibidir, unutmayacağını gösterircesine. Ne var ki, mesele "bugün" orada olmak, özgürleşit ve kardeşçe yaşanacak bir dünyanın şarkısını söylemektir.

Gözaltılar, işkenceler, tutuklamalar, baskılar, yoksunluklar ve her türlü engellere rağmen, bazen adeta iğne ile kuyu kazarcasına ama her daim umut ve inatla bunu yapmaya çalıştılar sosyalist yurtseverler. Eğer bugün Amed küçelerinde, kimi ilçelerinde, kadim surlarda hoş bir seda olarak sosyalist yurtseverlerin ezgileri dolaşıyorsa, bu sizlerin ve türlü nedenlerle aranızda olmayan ama Amed'e emeği geçmiş onların eseridir.

Bununla övünebilirsiniz. Ancak, yetinemezsiniz! Çünkü önünüzde daha çok yol var. Hem yoldan, hem de var olan pratiklerden öğrenmek, yaşatılmış değerleri saygı ve taktirle sahiplenmek elbette doğal görevidir yürüyenlerin. Yeni değerler, yeni mevziler ancak emekle, adanmış bilinçlerle ve uslanmaz yüreklerle mümkün olduğu için, yürünecek hat belli sayılır.

Hevela heja...

Şair "güven, kazanılan değil inşa edilen bir şeydir" diyormuş. Haklıdır. Sizler de, taş taş üstüne koyarak Amed ve Kürdistan hal-

kıyla bir güven ilişkisi inşa ediyorsunuz. "Yapıcıların yüreği bayram yeri gibi cıvılcıvılcı" bu yüzden... bu coşkunuzu, sevincinizi ve onurlu duruşlarınızı selamlarken, çalışmalarınız için "serkeftin" diyor ve ekliyoruz; eme bir serkeftin!

Edirne'de ki tüm canlar adına sizleri kucaklıyoruz. 14 Temmuz'ları yaratan Amed'de buluşmak umuduyla... Sevgiler selamlar...✪

BAYRAM NAMAZ

Edirne F Tipi Hapishane

Hevalê xoşewîst merheba...

Gelê me yê Kurd di axên bi navê Mezopotamyayê tê diyarkirin de, hezar salan e jîyan dike. Lê mixabin her wiha xwesteka xwe bi xwe îdarekirina gelê me di caran de, bi hêzên dagirker û serdestan ve hatiye redkirin. Her dem bersiva wan top, tîfing û qetlîama bûye. Li gel vê gelê me jî bo rûmeta xwe jî bo azadî û statuya xwe her dem dijberê dijmin rabûya ser piya. Di her warê de şer kirine, bedelên pir giran daye.

Li Sûriyê şerê nawxeyî didome. Gelê Kurd ne li cem diktator Esad de ne jî li cem Artêşa Sûriyê ya Azad de cîh girt. Gelê me jî xwe re rêyek sêyemîn vekir û ser vê xetê de dimeşe. Pêl bi pêl têkoşîna xwe ya şoreşgerî bilind dike. Di Sûriyê çend di bajarên xwe de sazîyên dewletê bi dest xist. Rêveberiyên xwe ava kir.

Pergala kapîtalîsta emperyalîst ev çend salê dawiyê de di nava qeynana aboriyê de

ye. Di Rojhilata Navîn de jî dixwazin hemû pergala dewletan û sînoren ji aliyê xwe ve bigûherînin. Armanca me jî ev e kû di vê axên em li ser jîyan dikin dê têkoşîna sosyalîzmê bilind bikin. Di dşjberê dagirkeran de biserkevin û bigihêjin rizgariyê. Dijberê pergala faşista kapîtalîst de têkoşîna me him di zindanan de him jî di kolanan de pêl bi pêl mezin dibe. Di navbera hemû karker û kedkaran de bi dewleta faşista Tirk nakokî heye.

Ez bi vî fikir û ramanan û bi hêviya rojên azad û wekhev komcivîna bajar Amedê ESP'ê silav dikim. Xebata we xweş be.

Serkeftin!..

Bimre koletî! BIJÎ AZADÎ!

Silav û rêzên şoreşgerî.✪

WELAT YILDIZ

Girtîgeha Tîpa D - Amed

Dünyanın 'Zenci'leri ve İşçiler

Başlığa bakarak belki bir fikir edinilebilir ancak bir eksiği tamamlamak için kelimenin gerçek anlamıyla Siyah ve İşçinin yan yana gelmiş en billur halinden bahsetmeliyiz bugünlerde. Siyah tenleri nedeniyle asırlardır aşağılanan bir halkın kapitalist sömürü çarkı altında ezilmesinin ve katliama maruz kalmasının en vahşi örneğini yaşadık geçtiğimiz günlerde.

16 Ağustos günü Güney Afrika'nın Elmas ve Platin madenlerinin bulunduğu Marikana bölgesinde, ücretlerinde artış talep eden işçiler, devlet güçlerince kurşuna dizilerek katledildi. 34 işçinin yaşamını yitirdiği bu katliam, işçi sınıfı üzerinde son yılların en vahşi katliamı olarak tarihe geçti. Güney Afrika, tarihsel olarak İngiliz sömürgesi olarak belki en barbar katliamlara sahne olmuştur. Siyah tenlerinin beyazlaştırılması için, kültürel asimilasyon için her türlü zorbalıkla yaşamak durumunda kalan Güney Afrikalılar, uzun yıllar Apartheid rejimiyle soykırımı yaşadı.

Dünya Platin üretiminin yüzde 17'sini

karşılamanın Marikana maden bölgesinde, madeni işleten dünyanın üçüncü platin üreticisi İngiliz Lonmin şirketinin 28 bin işçisi düşük maaşlar nedeniyle greve gittiler. Dünyanın en değerli madenini hiçbir can güvenliği olmadan, sosyal haklardan yoksun, derme çatma barakalarda yaşayarak çıkarılan işçiler, her gün ölüm tehlikesiyle yerin altına inip, sömürgeci burjuvaların servetine servet katarken, açlık ve yoksulluk içerisinde yaşamaktadırlar. Kentin varoşlarında, sağlık ve sosyal haklardan yoksun, sağlıksız konutlarda hayat mücadelesi vermekteler. İngiliz Lonmin şirketi ve onun gibi daha onlarca sömürgeci firmanın işçilere verdiği ücret 4 bin rand, yıllık 48 bin rand, Güney Afrika Devlet Başkanının maaşı ise yıllık 2 milyon rand. Bir işçinin ücreti aylık ortalama 700 TL. Devlet başkanının maaşı ise yaklaşık 25 bin TL. İşçilerin talepleri, çalışma koşullarının iyileştirilmesinin yanı

sıra 12.500 rand maaş. 150 bin rand'lık Devlet Başkanı maaşının onda birinden daha az bir maaş talebi bile kanla bastırılacak derecede ürkütücü demek ki sermaye tarafından. Yıllık 2 milyon rand maaş alan devlet başkanı, işçilerin grevini sözde haklı bularak, durumun

düzeltilileceğini vaad etmişti. Arkasından polisin saldırısına uğrayan işçilerin grevi kanla bastırılmak istendi. Ve sonuç olarak 34 işçi dünyanın gözü önünde, kameralar karşısında katledildi. Sermayenin bekçisi polis, işçilere kurşun yağdırmakta hiçbir çekince görmeden yaptı bu katliamı.

Bağımsızlık sonrası örgütlenme hakkı elde eden işçiler, sınıf çıkarları temelinde sendikalarda örgütlendiler. Devleti yöneten Afrika Ulusal Kongresi (ANC) kuruluş mücadelesinin önderliği ve halkın büyük desteğini almıştı. Bugün ise ANC sermayenin çıkarları doğrultusunda işçi ve emekçilere zulüm etmekte. Sınıfın örgütlendiği sendikalar dün işçi sınıfının emek örgütü olarak sermayeye karşı mücadele verirken bugün sözde özgürlükçü rejim karşısında sarı

sendika olmaktan, sınıf işbirlikçisi bir çizgi izlemekten başka bir şey yapmıyor. Öyle ki Ulusal Maden İşçileri Sendikası (NUM) Başkanı Frans Baleni, bir ayda 105 bin rand kazanıyor. Yönetimin yüksek bir makamına getirilen sendikacının, maden şirketlerinin idare heyetlerinde dahi mevkisi bulunuyor. Maden şirketinin idaresinde yer alan, bir işçinin aldığı maaşın 25 katı maaş alan bir sendika yöneticisinin sınıfın çıkarlarını savunması ve onun için mücadele etmesi beklenemez. Olsa olsa işçi sınıfını sermayeye pazarlar. Bu pazarlama işinden de payına düşeni alır. Türk İş eski başkanı Bayram Meral'in sendikacılıktan emekli olmasına rağmen hala aylık 5 bin lira maaş almasını düşündüğümüzde bu durumun bize hiç de yabancı olmadığını görüyoruz. Ayrıca belki bir ironi olarak da rakamlar üzerinden bir bağ kurabiliriz. 34 rakamı belleğimize öyle bir kazandı ki 34= Roboskî bizim için. Kürtler,

Afrikalılar, Marikana, Roboskî. Birbirinden uzak değil. Ezilenlerin, şu dünyada nerede olursa olsun sömürgeciler tarafından katliama uğramasına karşı mücadelesinin ortaklaşmasının önünde engel yok. Kürt halkı olarak bizler bunu en iyi anlayanlarız. Ve burada bir eleştiriyi kendimize yöneltmek durumundayız. Marikana katliamına karşı neden tepkisiz kaldık? Neden Roboskî'nin acısını yaşayanlar olarak Marikana'daki siyahi işçilerin emek mücadelesine omuz vermedik? İşte pratik olarak yanıt vermek Güney Afrika'daki bu katliamın acısını duyumsamakla olacaktır.

Kara kıta Afrika başta olmak üzere, dünyanın 'zenci'leri olarak yeryüzünde katmerli sömürüyü yaşayan işçi sınıfı, Ortadoğu'da, Asya'da, Latin Amerika'da, maden ocaklarında, fabrikalarda iş cinayetlerine kurban giderek, sermayenin askeri-polisi tarafından kurşunlanarak, ya da yoksulluk ve açlıkla intihara sürüklenerek yaşamaya mahkum edilmişlerdir.

Yıllarca koyu bir ırkçılık ve soykırım rejimi tarafından yönetilen Güney Afrika'da Nelson Mandela önderliğinde başlayan özgürlük mücadelesi, Apartheid rejiminin yıkılması ve Mandela'nın 25 yıllık tutsaklığının sona ermesiyle özgürleşerek Devlet Başkanı olmasına kadar gitmişti. Bugün kaba sömürgecilik olmadığı 'özgür' bir ülke Güney Afrika. Peki özgürlük işçi sınıfına neden gelmedi? Neden işçi sınıfı hala sömürgeci boyunduruk altında? Ulusal özgürlük kazanılıp, sömürgeciler topraklardan kovuldu evet. Fakat dün sömürgeci sermaye tarafından ezilen halk, bugün, işbirlikçi rejimin hem yerel hem de yabancı sermaye tekellerinin boyunduruğu altında ezilmektedir. Çünkü nihai özgürlük, sınıf mücadelesinin zaferiyle yani sosyalizmle mümkün olacaktır. Bütün sömürgeci asalak sermaye sınıfı ortadan kaldırılınca, işçi sınıfı ve emekçilerin sömürüsü de ortadan kalkacaktır. ⚡

Sosyalizm û
Azadi

**KARKERÊN HEMÛ WELATAN
Û GELEÊN BINDEST YEK BIN!**

Bi rêveberên nû biryara serketina çaxa nû

Partiya Sosyalîst a Bindestan (ESP) komcivînên xwe yên rêxistinên bajar û navçeyan ên Kurdistanê temam kir. Serokên bajarên ên pêşerojê ji nû ve hatin hilbijartin. Li Amedê Ramazan Karakaya, li Dîlokê Satiye Ok, li Meletiyê Ayhan Yener, li Nurheqê jî Ali Aslan ji nû ve hatin hilbijartin û pêbawerîya xwe nû kirin. Serokên bajarên di komcivînan de diyar kirin ku rêveberên nû ji ciwan û hêzên ciwanan pêk tînin û dê di pêşerojê de bi vî kadroyê bi ser bikevin.

Komcivîna bajar a ESP ku li Dêrsimê pêk hat bi awayeke kêfiyane ji aliyê lijneya hilbijartina bajêr ve nehate qebûl kirin û hilbijartin hate betalkirin. Rêveberêya ESP li ser vî yekê serî li dadgeha bilind da û nerazîbûn nîşan da. Lê belê dadgeha bilind jî heman biryara lijneya bajêr dubare kir û nerazîbûna ESP'ê red kir. ESP niha ji bo dozvekirinê xwe amade dike.

Em di 2'emîn Komcivîna ESP a Giştî de Têne Ba Hev.

Cîh : Navenda Çandê ya Kocatepeyê / ENQERE
Seat : 10.00
Dîrok: 30'ê Îlonê 2012